

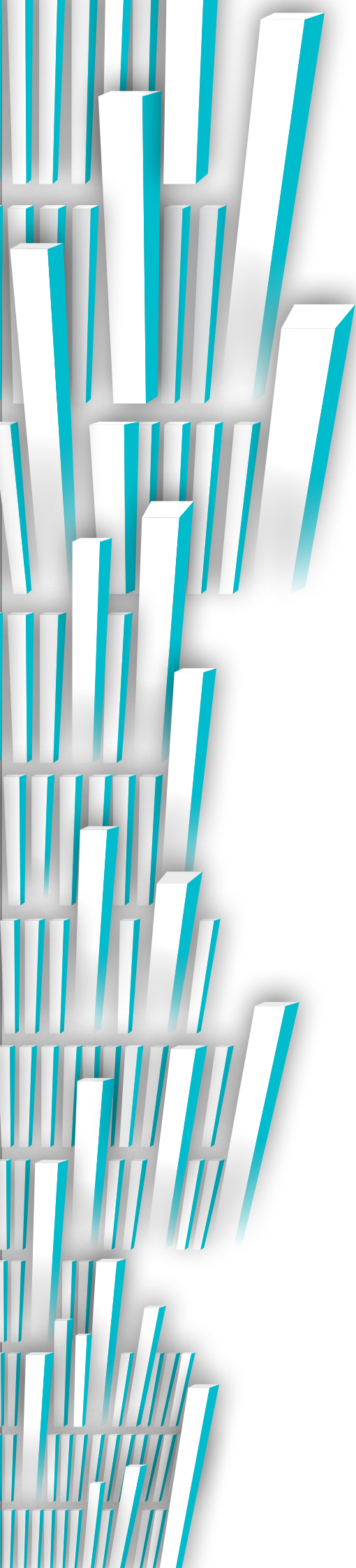

V FESTIWAL
MUZYKI
WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA
PRZESTRZENIE

FILHARMONIA
GORZOWSKA

12-26 MAJA 2017

V FESTIWAL
V MUZYKI
WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA
PRZESTRZENIE

FILHARMONIA
GORZOWSKA

12-26 MAJA 2017

FESTIWAL
MUZYKI
WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA

V Festiwal Muzyki Współczesnej
im. Wojciecha Kilara

ORGANIZACJA:

Centrum Edukacji Artystycznej – Filharmonia Gorzowska
ul. Dziewięciu Muz 10, 66-400 Gorzów Wlkp.
www.festiwalmuzykiwspolczesnej.pl
www.filharmoniagorzowska.pl

Mariusz Wróbel
Dyrektor CEA – Filharmonii Gorzowskiej

Monika Wolińska
Dyrektor Artystyczny
Festiwalu Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara

WSPÓŁPRACA:

Katedra Gorzowska
Parafia pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny
ks. Zbigniew Kobus / Proboszcz

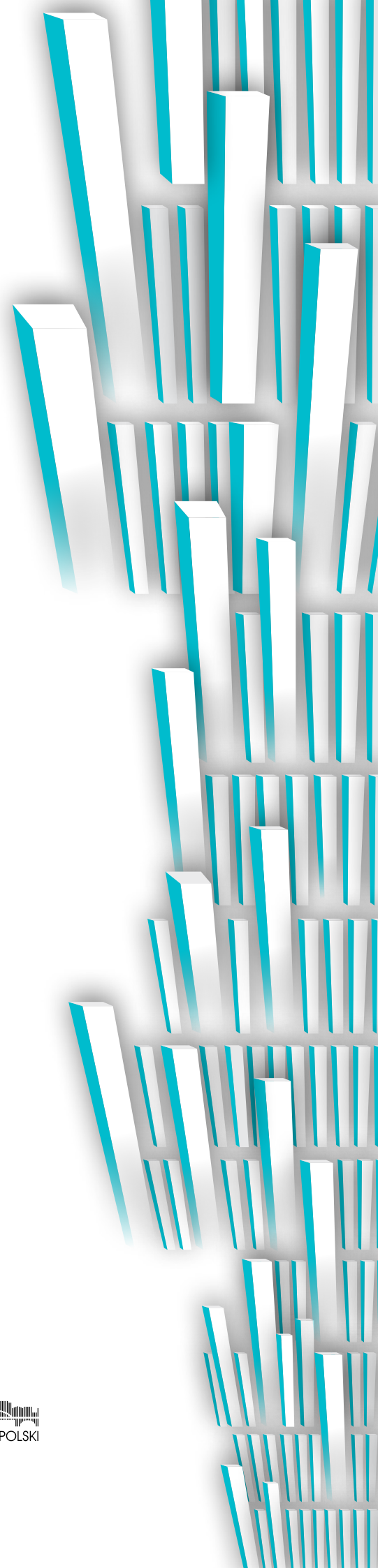
Szkoła Muzyczna I i II st. im. Tadeusza Szeligowskiego w Gorzowie Wlkp.
Katarzyna Sikorska-Kozłowska / Dyrektor

Szkoła Muzyczna I st. im. Władysława Jana Ciesielskiego w Gorzowie Wlkp.
Izabela Serpina / Dyrektor

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

PATRONAT HONOROWY:

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Patronat Honorowy Marszałek
Województwa Lubuskiego
Elżbiety Anny Połak

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Gorzowa Wlkp.
Jacka Wójcickiego

MONIKA WOLIŃSKA

DYREKTOR ARTYSTYCZNY
FESTIWALU MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA

Drodzy Melomani,
Szanowni Państwo!

Festiwal Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara obchodzi w 2017 roku swój pierwszy jubileusz, na spotkanie z Muzyką bieżącego i ubiegłego stulecia zapraszamy Państwa już po raz piąty. Czynimy to, jak zawsze, z wielkim entuzjazmem, chcąc odkrywać wraz z Państwem fascynujące bogactwo dźwięków dotykających istoty współczesnego świata.

Tworząc kolejne edycje, dbamy o to, by Festiwal rozwijał się, by poszukiwał, by poszerzał horyzonty i wykraczał poza schematy, a hasło „muzyka współczesna” – by zyskiwało dobre, przyjazne konotacje, dalekie od uproszczeń i stereotypów. Podążając ku nowym artystycznym inspiracjom, zawsze mieć będziemy w pamięci rok 2013, I edycję Festiwalu, a wraz z nią postać naszego Patrona – Mistrza Wojciecha Kilara i Jego entuzjastyczną reakcję na wieść, że taki Festiwal chcemy powołać. Kompozytor zapewnił nas wtedy listownie o swojej duchowej obecności, która nieprzerwanie towarzyszy nam każdego roku podczas festiwalowych wydarzeń.

Przewodnie hasło tegorocznej edycji to *Przestrzenie* – od tych muzycznych, zbudowanych z brzmień i struktur dźwiękowych wychodząc, przez osobiste, wewnętrzne i bardzo indywidualne światoprzestrzenie twórców,

Monika Wolińska
Dyrektor Artystyczny Festiwalu

MARIUSZ WRÓBEL

DYREKTOR
CENTRUM EDUKACJI ARTYSTYCZNEJ
FILHARMONII GORZOWSKIEJ

kończąc na najbardziej nam bliskich, emocjonalnych – tych, które powstają podczas naszego obcowania z muzyką. Osobnym rodzajem makroprzestrzeni, wewnątrz której przenika się wielość muzycznych substancji, zawiązują się wyjątkowe relacje i tworzy się przepiękna energia, jest sam Festiwal. Szczególne miejsce w działaniach festiwalowych przypada też przestrzeni najbliższej, jaką jest nasze Miasto – już po raz kolejny na festiwalowej scenie pojawiają się gorzowscy Artyści; znaczącym akcentem będzie także obecna w muzyce postać Papuszy, której niezwykła historia nierozwalnie łączy się przeciwieństwem z Gorzowem.

Artystycznie, tegoroczny Festiwal – podobnie jak poprzednie edycje – będzie spotkaniem wielu różnych form muzycznych, różnych ekspresji, spojrzeń na muzykę, różnych nurtów i estetyk; pamiętajmy, że w Muzyce właśnie te różnice są największą wartością, stanowiąc o jej bogactwie. My zaś jesteśmy po to, by pomóc Państwu jak najpiękniej tego bogactwa doświadczać.

Do odkrywania i poznawania Muzyki Współczesnej – wspaniałej, pięknej, zaskakującej i niezależnej zapraszają Państwa

Mariusz Wróbel
Dyrektor CEA – Filharmonii Gorzowskiej

JACEK WÓJCICKI

PREZYDENT MIASTA
GORZOWA WIELKOPOLSKIEGO

To już po raz piąty w Filharmonii Gorzowskiej, w maju, przez blisko tydzień, słyhać będzie dźwięki utworów jednego z najwybitniejszych polskich kompozytorów – Wojciecha Kilara, którego sława wraz z muzyką obiegają świat. Tym bardziej cieszy, że gorzowski festiwal wpisuje się w tę muzyczną drogę już po raz kolejny.

Dla Gorzowa to niewątpliwie wyróżnienie i zaszczyt – móc promować i popularyzować muzykę tak wybitnego kompozytora i gościć przy tej okazji muzyków z całego świata. Tak bowiem będzie i w tym roku. Ponownie podczas Festiwalu zaprezentowane zostaną różne nurty i sposoby muzycznych aranżacji. Melomani, znane i lubiane utwory będą mogli odkryć na nowo. Na tym polega bowiem magia muzyki, która kryje w sobie wyjątkowość i niepowtarzalność z każdym odgrywanym dźwiękiem, każdą odtwarzaną nutą. Kompozytorowi Wojciechowi Kilarowi, któremu oddajemy cześć w ramach corocznego już majowego spotkania w Gorzowie, wydawało się, jak mówił, że odkrył muzyczny kamień filozoficzny. . . „Że nie ma nic piękniejszego, niż trwający w nieskończoność dźwięk czy współbrzmienie, że to jest właśnie najgłębsza mądrość, a nie te nasze sztuczki z allegrem sonatowym, fugą, harmonią” – mawiał.

Zapraszam zatem do udziału w V Festiwalu Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara, niech ten trwający w nieskończoność dźwięk muzyki pozwoli zapamiętać o troskach dnia codziennego i oddać się w ręce najpiękniejszego z języków świata, który nie wymaga ani słów, ani tłumaczy.

Do zobaczenia w Filharmonii Gorzowskiej,

Prezydent Gorzowa Wielkopolskiego,
Jacek Wójcicki

ELŻBIETA ANNA POLAK

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

Szanowni Państwo,
zapraszam na niezwykle święto muzyczne – V Festiwal Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara *Przestrzenie*. Z wielką przyjemnością patronuję wydarzeniu, które zaledwie w ciągu kilku lat stało się ważnym miejscem na kulturalnej mapie Lubuskiego.

Sztuka od wieków wspiera tworzenie więzi między ludźmi. Stwarza doskonałą przestrzeń do dialogu, refleksji, przekazywania uniwersalnych wartości i umożliwia spotkanie z drugim człowiekiem. W Lubuskiem odbywa się wiele festiwali muzycznych. Wszystkie, poprzez swoją różnorodność i unikalność, łącząc gusta i pokolenia, pokazują, jak ciekawy, dynamiczny i otwarty jest nasz region. Tylko tutaj głośne dźwięki z Przystanku Woodstock przeplatają się z anielską „ciszą nut” festiwalu „Muzyka w Raju”, a projekt „Dni Muzyki nad Odrą” buduje niewidzialny most przyjaźni między sąsiadującymi narodami. Pokazujemy, że można pogodzić tradycję z nowoczesnością, popkulturę z kulturą wysoką – w każdym momencie znajdując artystyczną płaszczyznę porozumienia, która sprawia, że Lubuskie jest naprawdę wyjątkowe! Jestem pełna podziwu i uznania dla organizatorów takich przedsięwzięć. To dowód ogromnego zaangażowania, talentów i pasji. Dzięki temu Lubuskie jest warte zachodu.

Wszystkim Państwu życzę wspaniałych i niezapomnianych wrażeń artystycznych. Niech to muzyczne spotkanie utwierdzi nas w przekonaniu, iż sztuka skrywa w sobie ogromny potencjał, który dobrze wykorzystany, służyć może zacieśnieniu współpracy na różnych polach działania.

Elżbieta Anna Polak
Marszałek Województwa Lubuskiego

WOJCIECH KILAR

(1932-2013)

Wybitna postać współczesnej muzyki polskiej, kompozytor takich przebojów jak *Exodus*, *Krzesany*, *Orawa*, kompozycji religijnych: *Missa pro pace*, *Bogurodzica*, *Angelus* oraz wzięty i wielokrotnie nagradzany twórca muzyki filmowej (ponad 140 tytułów) pisanej dla największych reżyserów m.in.: Andrzeja Wajdy, Krzysztofa Zanussiego i Kazimierza Kutza.

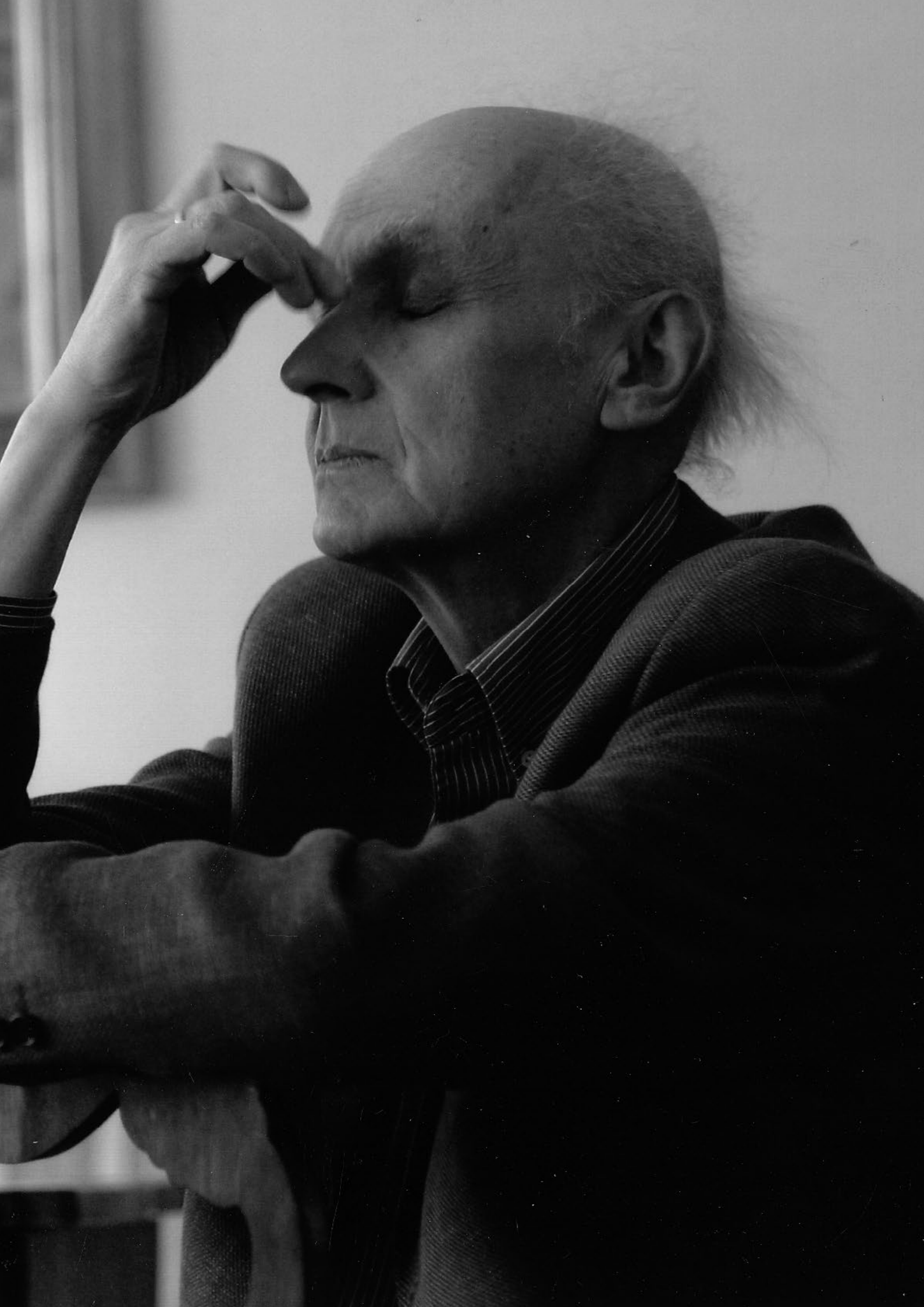
Urodzony 17 lipca 1932 roku we Lwowie, kompozytor i pianista. Po krótkich okresach spędzonych w Krośnie, Rzeszowie i Krakowie, osiadł na stałe w Katowicach. W latach 1946-1947 uczył się gry na fortepianie u Kazimierza Mirskiego w Państwowej Średniej Szkole Muzycznej w Rzeszowie, debiutował tam jako pianista w Konkursie Młodych Talentów, wykonując własne *Dwie miniatury dziecięce* (II nagroda). W latach 1947-1948 uczeń Państwowego Liceum Muzycznego w Krakowie w klasie Marii Bilińskiej-Riegerowej (fortepian) oraz Artura Malawskiego (harmonia – prywatnie), następnie Państwowego Liceum Muzycznego w Katowicach u Władysławy Markiewiczówny (fortepian). Równocześnie pobierał prywatne lekcje kompozycji u Bolesława Woytowicza, u którego (fortepian i kompozycja) uczył się pomiędzy 1950 a 1955 rokiem w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Katowicach. W 1955 roku ukończył studia, otrzymując dyplom z wyróżnieniem. W tym samym roku otrzymał II nagrodę za *Małą uwerturę* w Konkursie Utworów Symfonicznych na V Festiwalu Młodzieży w Warszawie. Utwór ten – jeszcze neoklasycyzujący – znalazł się w programie pierwszego festiwalu muzyki współczesnej Warszawska Jesień w roku 1956. W latach 1955-1958 był aspirantem u B. Woytowicza. W 1957 brał udział w Międzynarodowych Kursach Wakacyjnych Nowej Muzyki w Darmstadt. W 1959-1960 jako stypendysta rządu francuskiego kształcił się w Paryżu u Nadii Boulanger (kompozycja). Występował także jako pianista, wykonując własne utwory. W 1977 roku został członkiem założycielem Towarzystwa im. Karola Szymanowskiego w Zakopanem; przez dwie kolejne kadencje był jego wiceprezesem. Był również członkiem Związku Podhalan. W roku 1991 K. Zanussi nakręcił o nim film telewizyjny pt. *Wojciech Kilar*. W 1999 otrzymał doktorat honoris causa Uniwersytetu Opolskiego. Od roku 1999 był członkiem zwyczajnym Polskiej Akademii Umiejętności.

Laureat licznych nagród, doceniany również za działalność artystyczną w kontekście społecznym. W roku 2012 otrzymał Złotego Fryderyka za całokształt twórczości.

Jego muzyka do filmu Francisa Forda Coppoli *Bram Stoker's Dracula* została uhonorowana przez Amerykańskie Stowarzyszenie Kompozytorów, Autorów i Producentów nagrodą ASCAP Award 1992 w Los Angeles, w San Francisco przyznano jej Best Score Composer for a 1992 Horror Film. Napisał ścieżkę dźwiękową do *Portretu Damy* w reżyserii Jane Campion, filmów Romana Polańskiego: *Dziwne Wrota* i *Pianista* (Cezar 2002 za najlepszą muzykę filmową). Po jego klasyczne utwory sięgają współcześni artyści: Motion Trio, Anna Maria Jopek czy bracia Pospieszalscy, znajdując w nich bogate źródło inspiracji twórczej.

Zmarł 29 grudnia 2013 roku w Katowicach.

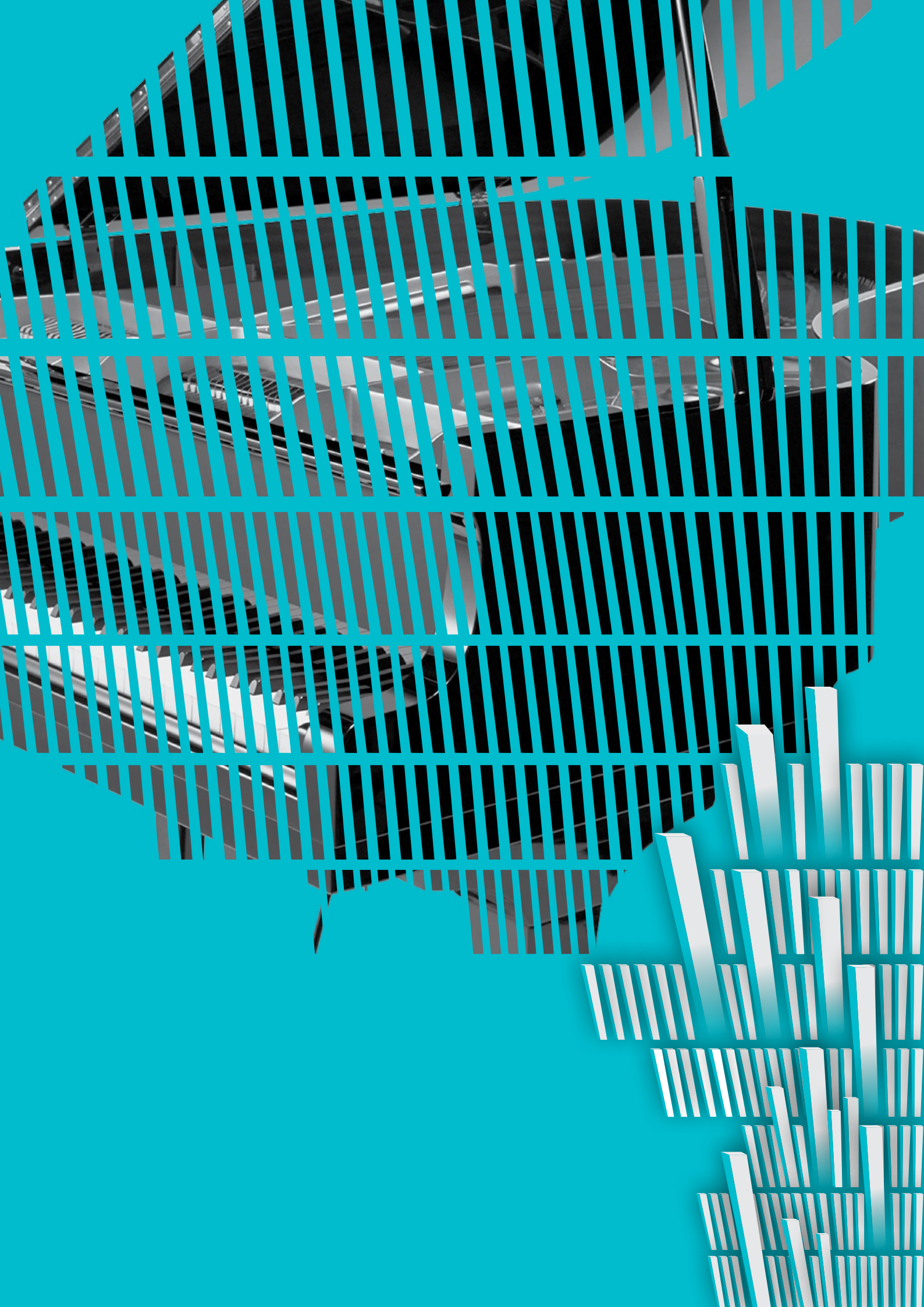
/ na podstawie: pwm.com.pl /

12.05.2017

KONCERT INAUGURUJĄCY
V FESTIWAL MUZYKI
WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA

12 maja 2017
piątek, 19:00
sala koncertowa

KONCERT INAUGURUJĄCY
V FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA

JOHN CORIGLIANO (*1938)
Promenade Overture

MACIEJ MAŁECKI (*1940)
Walc koncertowy na orkiestrę

HENRYK WARS (1902-1977)
Koncert fortepianowy

PRZERWA

HENRYK MIKOŁAJ GÓRECKI (1933-2010)
Dwa postludia tristanowskie i chorał op. 82
(orkiestracja – Mikołaj Górecki)
Lento
Lento
Chorale: largo – cantabile

MIKOŁAJ GÓRECKI (*1971)
Nokturn na orkiestrę

WOJCIECH KILAR (1932-2013)
Exodus na chór mieszany i orkiestrę

Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej
Monika Wolińska / dyrygent
Marek Żebrowski / fortepian
Poznański Chór Kameralny
Bartosz Michałowski / przygotowanie chóru

Część oficjalną koncertu poprowadzi
Wojciech S. Woźniak.

Po zakończeniu koncertu zapraszamy do sali kameralnej
na spotkanie z kompozytorem Maciejem Małeckim
oraz pianistą Markiem Żebrowskim.

JOHN CORIGLIANO *Promenade Overture* [1981]

Prawykonanie: 10 lipca 1981, Boston,
Boston Pops Orchestra, dyr. John Williams.

Pomysł napisania przez znakomitego amerykańskiego kompozytora muzyki symfonicznej i filmowej Johna Corigliano utworu *Promenade Overture* pojawił się pod wpływem jego zaskoczenia *Symfonią pożegnalną* Josepha Haydna. Bezpośrednią inspiracją stał się jednak sam jej finał, gdzie w kodzie poszczególne instrumenty orkiestry kolejno wyłączają się z gry, a dzieło kończą pianissimo jedynie pierwsze i drugie skrzypce. To zaskakujące zakończenie, podczas którego muzycy przestając grać, stopniowo opuszczają scenę, sprawia, że jest on często wykonywany na zakończenie koncertu.

John Corigliano, odwracając dowcipnie pomysł Haydna, podjął się kompozycyjnego wyzwania i napisał utwór, którym orkiestry z powodzeniem mogą rozpoczynać koncerty. Swoją zamysł zrealizował, sięgając po gatunek uwertury, którą w samym tytule określił mianem *Promenady*. Jak zatem zapowiada tytuł, muzyczny koncept Corigliano polega na stopniowym wprowadzaniu na scenę grających muzyków – utwór rozpoczynają, jeszcze zza estrady, nawiązujące to symfonii Haydna fanfary instrumentów dętych blaszanych, a następnie, w rytm instrumentów perkusyjnych, na scenę wchodzi kolejni grający muzycy. Po dość dynamicznym i rytmicznym początku orkiestra, już w pełnej obsadzie zmierza, od spokojnej, lirycznej melodii do nadzwyczaj porywającej kulminacji.

[ca 8']

MONIKA WOLIŃSKA / DYRYGENT

W 2011 roku została odznaczona przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznaką honorową „Zasłużony dla kultury polskiej”. Prowadzi aktywną działalność koncertową na scenach całego świata. Sztukę dyrygentką Moniki Wolińskiej bardzo trafnie określił David Dubal po koncercie w nowojorskiej Carnegie Hall, zwracając uwagę na jej „wielką wrażliwość i niesamowite wy-czucie brzmienia instrumentów w orkiestrze”. Jej koncert w Carnegie Hall – pierwszy w historii, podczas którego za pulpitem dyrygentką stała Polka – zakończył się ogromnym sukcesem i owacją na stojąco.

W 2013 roku otrzymała dyplom „Piękniejsza Polska”, przyznawany „osobom tworzącym piękno, którym

możemy szczerzyć się przed światem”, w ramach programu „Piękniejsza Polska w Unii Europejskiej”. W 2016 roku została uhonorowana przez Klub Rotary w Gorzowie Wielkopolskim statuetką Sukces, za promowanie miasta w kraju i na świecie.

Współpracowała z wieloma orkiestrami w Polsce oraz w krajach Europy, Azji i Ameryki. Koncertowała między innymi z Orkiestrą Sinfonia Varsovia, Orkiestrą Filharmonii Narodowej, NOSPR w Katowicach, Polską Orkiestrą Radiową, Orkiestrą Konserwatorium Muzycznego w Sankt Petersburgu, Orkiestrą Kameralną „Moscowia”, Narodową Orkiestrą Litewską.

W 2012 ukazała się nagrana z Orkiestrą Sinfonia Varsovia debiutancka płyta Moniki Wolińskiej, zawierająca komplet poematów symfonicznych wielkiego polskiego kompozytora Eugeniusza Morawskiego. Płyta otrzymała znakomite recenzje i została nominowana do nagrody Fryderyk 2013.

Jako dyrygentka zadebiutowała w 2004 roku na Festiwalu Muzycznym w Lucernie, pracując pod okiem Pierre'a Bouleza. Przez wiele lat współpracowała z maestro Jerzym Semkowem, a w sezonie 2007/2008 asystowała prof. Krzysztofowi Pendereckiemu. Jest wielką propagatorką muzyki współczesnej. Występowała wielokrotnie na Festiwalu Warszawska Jesień oraz Festiwalu Łódź Czterech Kultur – „Generacje”. Od 2013 roku jest Dyrektorem Artystycznym Festiwalu Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara. W 2014 roku, z okazji Jubileuszu 650-lecia Uniwersytetu Jagiellońskiego, zadyrygowała prapremierę widowiska muzyczno-historycznego *Universa – Opera Otwarta* Jana A.P. Kaczmarka. W październiku 2014 roku poprowadziła w Filharmonii Gorzowskiej koncert z udziałem jednego z najwybitniejszych barytonów naszych czasów, Thomasa Hampsona, który po raz pierwszy wystąpił w Polsce.

Swoją wszechstronną edukację artystyczną rozpoczęła w wieku sześciu lat. Ukończyła trzy kierunki studiów: skrzypce w klasie prof. Henryka Bałabana, prowadzenie zespołów wokально-instrumentalnych w klasie prof. Janusza Staneckiego (Akademia Muzyczna w Bydgoszczy) oraz dyrygenturę symfoniczno-operową w klasie prof. Ryszarda Dudka (Akademia Muzyczna w Warszawie). Uczestniczyła w wielu kursach mistrzowskich, prowadzonych m.in. przez Kurta Masura, Pierre'a Bouleza, Antoniego Wita i Gabriela Chmurę. W 2015 roku ukończyła Podyplomowe Studia Ogólnomenedżerskie na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego.

Jest profesorem nadzwyczajnym Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie, gdzie prowadzi klasę dyrygentury symfoniczno-operowej. Jest również autorką książki o wielkim polskim dyrygencie Stanisławie Wisłockim, zatytułowanej *Stanisław Wisłocki – dyrygent i pedagog*, która ukazała się w 2005 roku.

W latach 2003–2009 współpracowała z Orkiestrą Symfoniczną Akademii Muzycznej w Warszawie. W sezonie 2007/2008 pełniła funkcję stałego dyrygenta Polskiej Orkiestry Sinfonia Iuventus. Od kwietnia 2013 roku do marca 2017 roku była kierownikiem muzycznym oraz dyrygentem Orkiestry Filharmonii Gorzowskiej. W listopadzie 2015 roku z Orkiestrą Filharmonii Gorzowskiej nagrała płytę *Bronisław Kaper / Jan A.P. Kaczmarek – SPOTKANIE*. W czerwcu 2016 roku Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej pod batutą Moniki Wolińskiej wystąpiła po raz pierwszy w Sali Koncertowej Filharmonii Narodowej w Warszawie.

MAREK ŻEBROWSKI / FORTEPIAN

Pianista i kompozytor, urodzony w Poznaniu. Studiował w Polsce, Francji i USA, gdzie przebywa na stałe od 1973 roku. Jest absolwentem Liceum Muzycznego w Poznaniu (dyplom z wyróżnieniem) w klasie Zbigniewa Świeżyńskiego. Fortepian studiował następnie u Roberta Casadesusa; ponadto – u Nadii Boulanger w Paryżu studiował kompozycję. W USA kontynuował studia w New England Conservatory of Music w Bostonie w klasie fortepianu Russella Shermana, kompozycję – w klasie profesora Williama Thomasa McKinleya. Otrzymał stopnie naukowe: Bachelors in Music (Piano) i Masters' in Music (Piano & Composition) z New England Conservatory of Music.

W latach 1975-1999 był artystą „in residence” i wykładowcą (historia muzyki, kompozycja, teoria) na Massachusetts Institute of Technology, gdzie także regularnie występował jako solista i w zespołach kameralnych. W latach 1977-1995 wykładał teorię muzyki, analizę i kompozycję na University of Massachusetts. W latach 1996-2000 pracował w Boston Book Review jako autor i krytyk publikacji dotyczących muzyki, poezji, historii i zagadnień związanych ze sztuką.

Od 1999 roku mieszka na stałe w Los Angeles. Prowadzi wykłady z muzyki filmowej na UCLA – od 2001 roku, a od 2004 – pełni funkcję dyrektora Polish Music Center przy University of Southern California. Od 2006 roku jest dyrektorem artystycznym Festiwalu im. I.J. Paderewskiego w Paso Robles, Kalifornia. Od ponad trzydziestu lat prowadzi gościnne wykłady i klasy mistrzowskie na wielu uczelniach i w instytucjach muzycznych (Boston Symphony Orchestra, Harvard University, New England Conservatory of Music, The International Institute, Hamburg University, Harvard Radio, Pacific Symphony Orchestra, Akademia Muzyczna w Krakowie); jest także członkiem jury wielu konkursów. Od 2008 roku kieruje warsztatami pianistycznymi w dworku Paderewskiego w Kąsnej Dolnej w ramach programu wymiany kulturalnej pomiędzy powiatem tarnowskim a Paso Robles w Kalifornii. Jest również członkiem stowarzyszenia ASCAP w USA, The Pickwick Club w Londynie i tzw. Steinway Artist.

W zakresie działalności artystycznej pojawia się jako solista i w zespołach kameralnych. Ma na koncie recitale solowe oraz występy z orkiestrami symfonicznymi w Brazylii, USA, Finlandii, Niemczech, Luksemburgu, Maroku, Polsce, Rosji, Holandii, Wielkiej Brytanii, we Francji, Włoszech i na Litwie, a także recitale i wywiady dla TVP, TV Polonia, Televisão Educativa (Brazylia), Public Broadcasting Service (USA), KCSN-FM, WQXR-FM, WHRB-FM, Radio Maroc, KUSC-FM oraz nagrania dla oficyn: Harmonia Mundi, Apollo Records i Titanic Records. Współpracując z Elżbietą Wars, w latach 2000-2004, odkrył utwory symfoniczne Henryka Warsa, m.in. I Symfonię, Koncert na fortepian i orkiestrę czy uwerturę *Maalot*, które zostały wykonane w Filharmonii Łódzkiej (2005) i Filharmonii Lubelskiej (2006) pod dyrekcją Krzesimira Dębskiego.

Jako solista i kompozytor muzyki filmowej występował z Filharmonią Wrocławską, a także z Filharmonią w Poznaniu. Otrzymał wiele nagród, wyróżnień i zamówień, m.in. The Paris New Music Review (II nagroda); Meet the Composer; The Bogliasco Foundation; The Kosciuszko Foundation; The New England String Quartet; Central Europe Trust, London, UK; Highgate School, London, UK; Premiere Productions, London, UK, The Los Angeles Musical Salon.

Jest autorem wielu utworów orkiestrowych, kameralnych i na fortepian solo, jak również transkrypcji na fortepian i różne zespoły kameralne. Napisał muzykę do takich filmów jak *Owoce miłości* (reż. Marek Żydowicz), *Inland Empire* (reż. David Lynch), *Wounded Soldier* (reż. Ewa Piaskowska), *Chateau Belvedere* (reż. Patryk Dawid Chlastawa), *The Labyrinth* (reż. Jason A. Schmidt). Współpracuje od wielu lat z Davidem Lynchem, z którym nagrał płytę z improwizacjami muzycznymi *Polish Night Music* (2008). Nagranie to zostało wznowione na dwupłytyowym albumie winylowym w 2015 roku.

Od 2000 roku współpracuje z Festiwalem Camerimage przy jego organizacji oraz przy publikacjach książek festiwalowych o takich twórcach kina jak Jerzy Skolimowski, Volker Schlöndorff, Dante Spinotti, Michael Ballhaus, David Lynch, John Seale i Vilmos Zsigmond. Jest także autorem wielu artykułów o muzyce i sztuce na łamach czasopisma „Boston Book Review”, a ostatnie dwie jego książki – *Paderewski in California* i *Celebrating Chopin and Paderewski* – ukazały się drukiem w 2010 roku.

W roku 2007 otrzymał srebrny medal „Gloria Artis” od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a w 2011 otrzymał nagrodę Telly Awards za muzykę do filmu *The Labyrinth*. W tym samym roku został nagrodzony Złotym Krzyżem Zasługi przez Prezydenta RP, a w kwietniu 2012, wraz z Lechem Wałęsą i profesorem Władysławem Bartoszewskim, był uhonorowany nagrodą TVP Polonia „Za Zasługi dla Polski i Polaków poza Granicami Kraju”.

MACIEJ MAŁECKI *Walc koncertowy* na orkiestrę [2006/07]

Prawykonanie: 26 stycznia 2007, Białystok,
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Podlaskiej,
dyr. Marcin Nałęcz-Niesiołowski.

Walc koncertowy na orkiestrę skomponowany został przez Macieja Małeckiego na przełomie lat 2006–2007. Jego prawykonanie odbyło się dziesięć lat temu w Białymstoku. Grała Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Podlaskiej pod dyktando Marcina Nałęcz-Niesiołowskiego. To z jego inspiracji utwór się zrodził i jemu jest dedykowany. Kompozytor wykorzystał w *Walcu* dwa motywy, które przed laty napisał do audycji radiowych. Utwór był dotychczas wykonywany kilkakrotnie. W 2016 roku włączył go do swego repertuaru Jerzy Maksymiuk.

[ca 16']

/opr. Maciej Małecki/

POZNAŃSKI CHÓR KAMERALNY

Poznański Chór Kameralny łączy w sobie najlepsze tradycje polskiej chóralistyki oraz pełne pasji, otwarte podejście do sztuki. Znakomite efekty interpretacyjne, osiągnięte dzięki poszukiwaniu najgłębszych źródeł inspiracji, pozwalają chórowi zdobywać uznanie publiczności w kraju i za granicą.

Zespół powstał w 2005 roku z inicjatywy Bartosza Michałowskiego – obecnie dyrektora Chóru Filharmonii Narodowej, a wówczas asystenta prof. Stefana Stuligrosza, twórcy słynnego Chóru Chłopięcего i Męskiego Filharmonii Poznańskiej – Poznańskie Słowiki. Doświadczenie dyrygenckie zdobyte podczas koncertów z tym utytułowanym chórem, pozwoliło młodemu artyście stworzyć zespół, o który w krótkim czasie zaczęli zabiegać organizatorzy poważnych konkursów i festiwali.

Poznański Chór Kameralny jest zwycięzcą uznanych konkursów chóralnych i zdobywcą licznych nagród specjalnych: za najlepszą technikę wokalną, najlepsze wykonanie muzyki współczesnej czy dla najlepszego dyrygenta. Drzwi do występów na najlepszych festiwalach otworzył zespołowi spektakularny sukces podczas prestiżowego Schleswig-Holstein Musik Festival. Od tego czasu Poznański Chór Kameralny występował wielokrotnie m.in. na Transatlantyk Festival, Nostalgia Festival, Festiwalu Muzyki Oratoryjnej Musica Sacromontana, Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Sakralnej Gaude Mater, Międzynarodowym Festiwalu im. G.G. Gorczyckiego, Festiwalu Muzyki Współczesnej Poznańska Wiosna Muzyczna, Dolnośląskim Festiwalu Muzycznym czy Miłkołowskich Dniach Muzyki.

Jako pierwszy zespół w Polsce, wystąpił z legendarną orkiestrą Concerto Köln i Irish Baroque Orchestra, koncertował również wielokrotnie z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej, a także Polską Orkiestrą Radiową, Orkiestrą Filharmonii Dolnośląskiej, Orkiestrą Filharmonii Gorzowskiej, Czech Virtuosi czy z legendarnym zespołem Dżem.

Stawali przed nim uznani dyrygenci, m.in.: Łukasz Borowicz, Paul McCreesh, Marcin Nałęcz-Niesiołowski, Marek Pijarowski, Paweł Przytocki, Monika Wolińska.

W repertuarze chóru znajdują się utwory a cappella wszystkich epok. Zespół regularnie wykonuje również dzieła wokально-instrumentalne. Każdego roku dokonuje kolejnych prawykonania, m.in. podczas ogłoszenia wyników Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego Opus 966, organizowanego w Poznaniu.

Poznański Chór Kameralny nagrał dziesięć płyt CD. W 2015 roku, za album z muzyką Pasquale Anfossiego, otrzymał prestiżową międzynarodową nagrodę L'Orphée d'Or, przyznaną zespołowi przez Académie du Disque Lyrique w Paryżu. Płyta zdobyła także nominację do nagrody Fryderyk 2015. Rok wcześniej album *Dżem Symfonicznie* uzyskał status Złotej Płyty.

HENRYK WARS

Koncert fortepianowy [1950] (?)

Prawykonanie polskie: 4 czerwca 2005, Filharmonia Łódzka im. Artura Rubinsteina, Marek Żebrowski – fortepian, Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Łódzkiej, dyr. Krzesimir Dębski.

Koncert fortepianowy Henryka Warsa powstał wkrótce po przybyciu kompozytora z rodziną do Los Angeles, gdzie po wojennej tułaczce dotarł w 1947 roku. Jego muzyczne początki w Hollywood były bardzo trudne – przez pierwszych kilka lat próbował znaleźć pracę w branży filmowej i zarabiał na życie aranżacjami i kopiowaniem nut. Jego kariera filmowa w Ameryce zaczęła się od filmu *Chained for Life* (*Związane na całe życie*), który wszedł na ekrany w 1951 roku. Kilka lat wcześniej jednak Wars zajmował się pisaniem muzyki symfonicznej, pracując nad swoją *Symfonią* (1948–1949) i *Koncertem fortepianowym*, na którego pierwszej wersji rękopisu znajduje się data 1950.

Koncert fortepianowy Warsa jest świetnie skonstruowanym, jednoczęściowym utworem z błyskotliwą partią solową i bogatą, pełną nasyconych barw orkiestracją. Krótki fanfarny wstęp *Maestoso* wprowadza heroicznie brzmiący temat główny, oznaczony *Allegro con moto*. Materiał łącznikowy, oparty na stale wznoszącej się linii melodycznej, prowadzi do pierwszego spiętrzenia i krótkiej kadencji solisty. Drugi temat koncertu, *Andante*, wprowadzony przez solistę, to pięknie zaaranżowana piosenka Warsa, *Po mlecznej drodze*, napisana w Iraku do słów Feliksa Konarskiego i śpiewana przez Renę Anders dla żołnierzy II Korpusu i aliantów na szlaku od Persji i Palestyny po Monte Cassino. Ta sama piosenka była też szlagierem filmu *Wielka droga* (1946) w reżyserii Michała Waszyńskiego, z Reną Anders w roli głównej. Orkiestra przejmując melodię *Po mlecznej drodze* pod akompaniament solisty, który ma kolejny solowy epizod – modulację (*Doloroso*) na zakończenie tej sekcji utworu. Krótkie i burzliwe przetworzenie powraca do tempa *Allegro con moto*, kunsztownie zonglując fanfarnym materiałem wstępu, jak i pierwszym tematem koncertu. Wzorując się na allegrach sonatowych Chopina, Wars zaczyna reprzyść od materiału łącznikowego występującego po pierwszym temacie, który prowadzi do kolejnego wielkiego spiętrzenia i tryumfalnej reprzyści drugiego tematu – tym razem w ultraromantycznej apoteozie oznakowanej *Andante maestoso*. Krótka coda oznaczona *Allegro brillante* zgrabnie spina cały utwór.

Pierwsza wersja *Koncertu fortepianowego* została wykonana w Los Angeles przez pianistę-kompozytora (i ucznia Warsa) – Harry'ego Sukmana, najprawdopodobniej na letnim koncercie w Hollywood Bowl, pod koniec lat pięćdziesiątych. Taką też wersję przywiózł do Polski Wars wiosną 1967 roku i w takim kształcie *Koncert* został wykonany w studio radiowym w Warszawie wraz z suitą na orkiestrę symfoniczną. Po powrocie do Los Angeles Wars wprowadził w *Koncert* szereg zmian i poprawek w orkiestracji i formie, m.in. w części *Andante maestoso* oraz w ostatnich taktach utworu. Taka właśnie wersja utworu została znaleziona w garażu Warsów przez wdowę po kompozytorze, Elżbietę Wars, pod koniec lat dziewięćdziesiątych XX wieku, wraz ze sporą ilością innych nut. Marek Żebrowski, powiadomiony o tym fakcie przez żonę kompozytora, obejrzał materiał, odkrywając, że Wars napisał nie tylko tenże *Koncert fortepianowy*, ale czteroczęściową *Symfonię*, trzyczęściową suitę orkiestrową *City Sketches* oraz uwerturę orkiestrową *Maalot*, która była najprawdopodobniej ostatnim utworem kompozytora. Obecnie wszystkie rękopisy Warsa znajdują się w Polish Music Center przy University of Southern California, a premierowy koncert tych dzieł w ich ostatecznej postaci odbył się w Łodzi w czerwcu 2005 roku.

[ca 13']

/opr. Marek Żebrowski/

BARTOSZ MICHAŁOWSKI / PRZYGOTOWANIE CHÓRU

Założyciel, dyrektor artystyczny i dyrygent Poznańskiego Chóru Kameralnego, dyrektor Chóru Filharmonii Narodowej, pomysłodawca i dyrektor Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego Opus 966, twórca warsztatów kompozytorskich dla dzieci i młodzieży *Pisz muzykę* –

to proste!, a także współautor projektu *Obrazogranie*, realizowanego w ramach Biennale Sztuki dla Dziecka w Poznaniu.

Ukończył z wyróżnieniem Wydział Dyrygentury Chóralnej Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu. Jest zwycięzcą IX Ogólnopolskiego Konkursu Dyrygentów Chóralnych oraz laureatem nagrody specjalnej za świadomość pracy nad emisją głosu w zespole chóralnym.

Przez siedem lat (1998–2005) był asystentem prof. Stefana Stuligrosza i drugim dyrygentem Chóru Filharmonii Poznańskiej. Poprowadził kilkadziesiąt koncertów tego chóru, również z udziałem Orkiestry Filharmonii Poznańskiej oraz orkiestry Sinfonia Varsovia. Z Poznańskimi Słowikami koncertował wielokrotnie w Niemczech, Francji, Hiszpanii, Belgii, Holandii, Danii, Szwecji, Włoszech, Austrii, Szwajcarii, Czechach, na Litwie, w Rosji i w Japonii.

W 2005 roku założył Poznański Chór Kameralny, który jest dziś jednym z najwyżej cenionych polskich zespołów wokalnych.

Jako dyrygent, Bartosz Michałowski przygotował i zaprezentował dotychczas kilkaset utworów a cappella oraz form wokalo-instrumentalnych wszystkich epok.

Obok bogatego doświadczenia dyrygenckiego, Bartosz Michałowski przez wiele lat doskonalił umiejętności i wiedzę z zakresu emisji głosu – ukończył kursy mistrzowskie u Poppy Holden (Wielka Brytania), Christiana Elssnera (Niemcy) i Józefa Fraksteina (Polska).

Jako solista współpracował m.in. z Paulem McCreshem, Jeremim Rhorerem, Stefanem Stuligroszem i Marcinem Sompolińskim.

HENRYK MIKOŁAJ GÓRECKI

Dwa postludia tristanowskie i chorał op. 82 [2004]

Prawykonanie: 16 października 2016, Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie, Orkiestra Sinfonia Varsovia, dyr. Jerzy Maksymiuk.

Utwór Henryka Mikołaja Góreckiego, przeniknięty charakterystycznymi odniesieniami do muzyki późnego romantyzmu, nawiązuje przede wszystkim do muzyki Ryszarda Wagnera, którą kompozytor bardzo był zafascynowany, szczególnie pod koniec życia. Do niej też, przede wszystkim zaś do słynnego dramatu muzycznego Wagnera *Tristan i Izolda*, odnoszą się stanowiące rodzaj epilogu tytułowe *Postludia*. W poszczególnych ogniwach dzieła Góreckiego znaleźć można m.in. motywy „tristanowskie” i muzyczne cytaty z Wagnerowskiego dzieła. Kompozytor wplata je w utwór jednak na swój sposób, z reguły nie cytując nic wprost, lecz sygnalizując odniesienie w kilku nutach, a następnie przetwarzając je i włączając w nurt swojej specyficznej narracji. Utrzymany w powolnym tempie utwór ma charakter elegijny i głęboko medytacyjny, a jego wewnętrzna siła tkwi w powtarzalności wkraczającej często w przestrzeń transcendencji.

Utwór, który już po śmierci kompozytora zinstrumentował jego syn Mikołaj Górecki, miał swoją światową premierę w październiku ubiegłego roku, podczas Tansman Festival 2016.

[ca 20']

WOJCIECH KILAR

Exodus na chór mieszany i orkiestrę [1981]

Prawykonanie: 19 września 1981, Warszawa, Wielka Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia i Telewizji w Katowicach, Chór Polskiego Radia i Telewizji w Krakowie, dyr. Jacek Kaspszyk.

Swoim tytułem – *Exodus* – utwór nawiązuje do Biblijnej Księgi Wyjścia; jego motto stanowią pochodzące z niej słowa pieśni: „Śpiewajmy pieśń chwały na cześć Jahwe, bo swą potęgę okazał...”, którą po przejściu przez Morze Czerwone, przy dźwiękach bębnow i tańcach niewiast, intonuje lud Izraela. Jak wyznał sam kompozytor – nawiązanie to miało nie tylko konotacje religijne, ale również ideowe, wolnościowe. W muzyce wyraźnie przebiega pełna prostoty melodia religijnej pieśni żydowskiej, zaś formalnie kompozytor, nawiązując do *Bolera* Maurice’a Ravela i charakterystycznego zabiegu crescendo, nieprzerwanie, niemal uporczywie powtarza prostą formułę (temat) w rozmaitych konfiguracjach instrumentacyjnych, aż do wejścia chóru i finałowej ekstatycznej niemal kulminacji. Śpiewany przez chór łaciński tekst nawiązuje do podstawowych idei i słów religii chrześcijańskiej: istnienia i obecności Boga, radości wiary, wezwania Bożej pomocy, pragnienia oddania się pod Jego opiekę.

Podczas pamiętnego wykonania dzieła na festiwalu Warszawska Jesień w 1981 roku publiczność, początkowo skonsternowana ustawicznym powtarzaniem akordu E-dur, ostatecznie dała się porwać sile i dynamizmowi kompozycji, przyjmując ją bardzo emocjonalnie. Emocji nie brakowało również w reakcjach krytyki, która po premierze utworu zarzucała Kilarowi m.in. ostentacyjne uproszczenie środków wyrazu i banalność linii melodycznej, nieprzystającej do monumentalnego dzieła na orkiestrę symfoniczną i chór. *Exodus*, wbrew intencjom kompozytora, odczytywano również jako rodzaj estetycznej prowokacji i etycznej łamigłówki.

[ca 23']

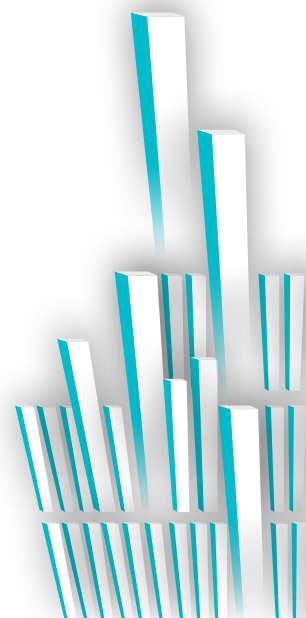
MIKOŁAJ GÓRECKI

Nokturn na orkiestrę [2011]

Prawykonanie: 15 listopada 2011, Archikatedra Chrystusa Króla w Katowicach, Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Śląskiej im. Henryka Mikołaja Góreckiego, dyr. Mirosław Jacek Błaszczyk.

Nokturn na orkiestrę Mikołaja Góreckiego powstał kilka miesięcy po śmierci Henryka Mikołaja Góreckiego i dedykowany jest jego pamięci. Swoim trzyczęściowym utworem, charakteryzującym się prostotą, przejrzystością formy i repetytywną motywiką, kompozytor nawiązuje do twórczości swojego ojca, przy czym każda z muzycznych aluzji jest harmonijnie wpleciona w indywidualny styl Mikołaja Góreckiego, opisującego swoją twórczość jako „budowanie oryginalności tradycją”. Kontemplacyjny i poetycki charakter *Nokturnu*, inspirowanego aurą nocnego pejzażu, przekłada się na jego niesamowity nastrój, gdzie istotą ekspresji stają się cisza i spokój dominujące w częściach skrajnych utworu. Centralna, kontrastująca część kompozycji natomiast, nawiązująca rytmem i harmonią do melodii ludowych, utrzymana jest w żwawym, dynamicznym charakterze, przełamującym elegijną aurę części sąsiadujących.

[ca 20']

ORKIESTRA FILHARMONII GORZOWSKIEJ

Działalność rozpoczęła wraz z inauguracją CEA – Filharmonii Gorzowskiej, w maju 2011 roku. Debiutem koncertowym zespołu było wykonanie – wspólnie z Brandenburgisches Staatsorchester Frankfurt, chórem Singakademie z Frankfurtu oraz Chórem Akademii Sztuki ze Szczecina – IX Symfonii Ludwiga van Beethovena. Twórcą i pierwszym dyrektorem Orkiestry był Piotr Borkowski (marzec 2011–październik 2012). Od kwietnia 2013 do marca 2017 Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej pracowała pod dyktando Moniki Wolińskiej.

Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej to młody, międzynarodowy zespół. Muzycy pochodzą z Polski, Belgii, Portugalii, Japonii i Chin. Repertuar zespołu jest bardzo różnorodny – od baroku po współczesność. Orkiestra wystąpiła z wieloma światowej sławy artystami, grając m.in. pod batutą jednego z najwybitniejszych współczesnych artystów Maxima Vengerova oraz pod dyktando takich sław jak: Krzysztof Penderecki, Kazimierz Kord, Tadeusz Strugała, Antoni Wit, Tadeusz Wojciechowski, Wojciech Rajski i Jerzy Maksymiuk. Z Orkiestrą wystąpili już m.in.: Małgorzata Walewska, Iwona Hossa, Natalie Choquette, Olga Pasiecznik, Thomas Hampson, Grażyna Brodzińska, Jacek Wójcicki, Ewa Małas-Godlewska, Soyoung Yoon, Agata Szumczińska, Konstanty Andrzej Kulka, Roman Simović, Krzysztof Jakowicz, Jan Stanienda, Tomasz Strahl, Ivan Monighetti, Adam Makowicz, Piotr Paleczny, Ewa Połocka, Leszek Możdżer, Włodek Pawlik i Akiko Ebi.

Zespół brał również udział w projektach muzycznych z udziałem takich artystów jak m.in. Krystyna Prońko, Jarek Śmietana, Henryk Miśkiewicz, Jose Torres, Krzesimir Dębski, Tomasz Szymuś, Adam Sztaba, Irena Santor, Maria Pomianowska, Grzegorz Turnau czy Mieczysław Szczepiński. W bijącym rekordy popularności projekcie *Hip Hop Symfonicznie* Radzimira Dębskiego – Jimka muzycy pod batutą kompozytora wystąpili z jednym z czołowych polskich raperów – Miuoshem.

Orkiestra dwukrotnie wystąpiła na festiwalu Przystanek Woodstock – na scenie Akademii Sztuk Przepięknych (2012) oraz na Dużej Scenie (2014), towarzysząc skrzypkowi Michałowi Je-

lonkowi; w sierpniu 2013, na zaproszenie Jana A.P. Kaczmarka, uświetniła Galę Otwarcia Transatlantyk Festival w Poznaniu, zaś w czerwcu 2016 – X Galę Teatralnych Nagród Muzycznych im. Jana Kiepury w Filharmonii Narodowej.

Zespół ma na koncie dwa albumy: *Sibelius, Czajkowski – koncerty skrzypcowe*, nagrany w kwietniu 2012 roku z laureatką 14. Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego (Poznań, 2011) – Soyoung Yoon, nominowany do nagrody Fryderyk 2013 w kategorii album roku – muzyka symfoniczna i koncertująca oraz album *Bronisław Kaper / Jan A.P. Kaczmarek – SPOTKANIE* wydany przez Filharmonię Gorzowską w listopadzie 2015 roku.

SKRZYPCE I

Miłosz Wieliński
Maciej Grygiel
Daria Krzysztoń
Kosma Müller
Filip Orlikowski
Paulina Wąsik

SKRZYPCE II

Łukasz Jaros
Justyna Bidler
Aleksandra Bogacka-Pajdzik
Katarzyna Szymczyk
Agnieszka Wenda
Bartosz Życzyński

ALTÓWKI

Dawid Pajdzik
Paweł Gaca
Wiktor Rudzik
Anna Rutkiewicz
Mikołaj Sobolewski

WIOLONCZELE

Piotr Więclaw
Natalia Makuch
Katarzyna Olejnik
Anna Szczygieł
Katarzyna Winkiewicz

KONTRABASY

Jacek Karwan
Natalia Chmurczyk
Mateusz Rzytka

FLETY

Gaëlle Dohen
Dorota Kaufman

OBOJE

Carlos Daniel Bernardino
Eike Schäfer

KLARNETY

Grzegorz Tobis

FAGOTY

Bartosz Baran
Mateusz Janiak

WALTORNIE

Krzysztof Landowski

KOTŁY

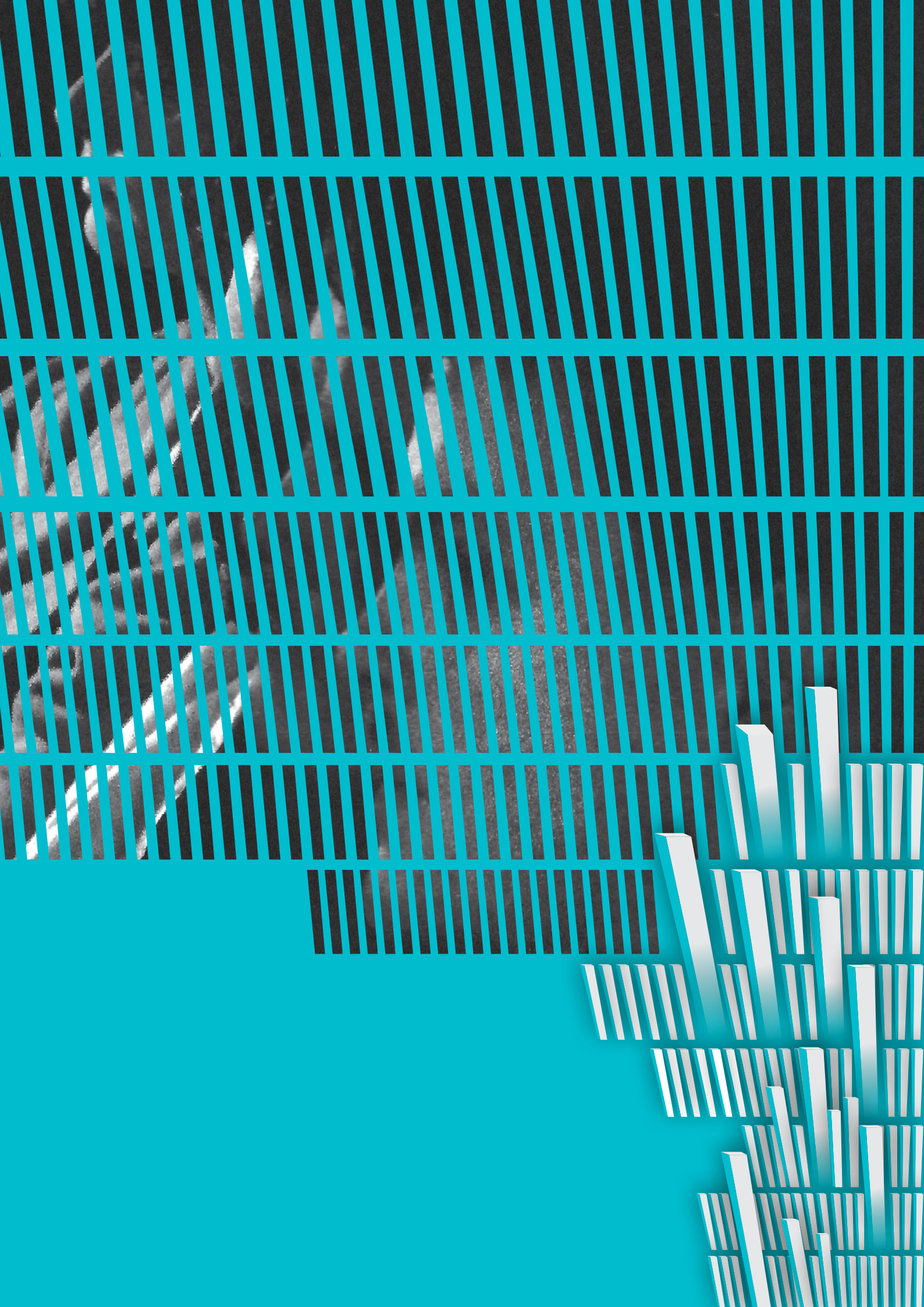
Aleksander Lasek

13.05.2017

KOBIETA Z WYDM

BŁAŻEJ KRÓL / IWONA KRÓL / MATEUSZ RYCHLICKI

13 maja 2017
sobota, 19:00
sala koncertowa

KOBIETA Z WYDM

Błażej Król / wokół, gitara, elektronika
Iwona Król / syntezatory
Mateusz Rychlicki / perkusja

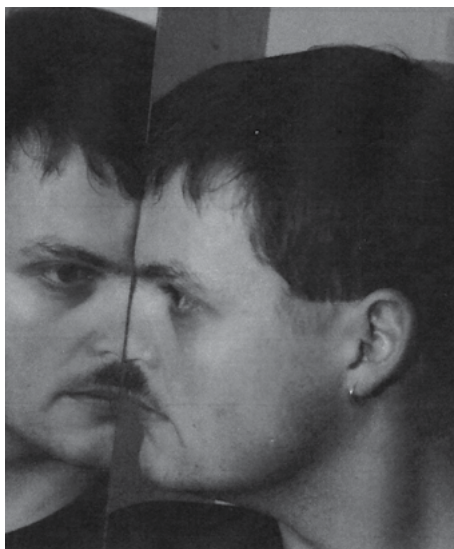
Fot. Sandra Sygur

KOBIETA Z WYDM

Nowy projekt koncertowy Błażeja Króla, w którym artysta udziela się wokalnie oraz obsługuje gitarę i elektronikę, nosi nazwę *Kobieta z Wydm*. Tworzy go trio, w skład którego, oprócz Błażeja Króla, wchodzi także Iwona Król – na syntezatorach (oboje tworzą też duet Lauda) oraz Mateusz Rychlicki (m.in. Kristen, Salto) – na perkusji. 7 kwietnia, nakładem Thinman Records, ukaże się debiutancka płyta zespołu zatytułowana *Bental*. Na program koncertu złożą się kompozycje wydane na krążku, m.in.: *A co jeśli*, *Amnezja*, *Ciemny Rumień* czy *Drastyczne Sceny*.

[ca 50']

BŁAŻEJ KRÓL

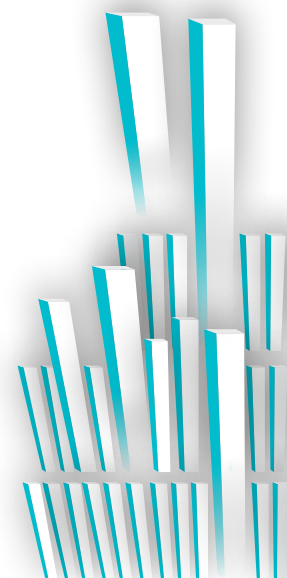
Pochodzący z Gorzowa Wielkopolskiego artysta to już instytucja na polskiej scenie. Wdarł się do masowej świadomości jako wokalista i gitarzysta duetu UL/KR. Od tego czasu wszystkie płyty z jego udziałem plasują się na czołowych miejscach corocznych podsumowań.

Czerpiąca garściami z różnych tradycji muzycznych twórczość Króla, pozostaje pozycją na wskroś autorską. Jego przestrzenne brzmienia przywodzą na myśl muzykę londyńskiej formacji *The xx*, a także – twórczość ikon klimatycznego popu lat osiemdziesiątych XX wieku; muzyczną całość znakomicie uzupełniają rozpoznawalny od pierwszej chwili wokal artysty oraz teksty

należące do jednych z najciekawszych na polskiej scenie. Elementy typowe dla stylu Króla odnajdziemy zarówno na wydanej w 2014 roku płycie *Nielot*, jak i na nagrany rok później dla Kayaxu albumie *Wij*.

Doskonała forma artystyczna Błażeja Króla zaowocowała zaproszeniami na najważniejsze sceny w kraju, m.in. Open'er Festival, OFF Festival, Tauron Nowa Muzyka czy Electronic Beats, a także nagraniem koncertowym dla cyklu TVP „Made in Polska”.

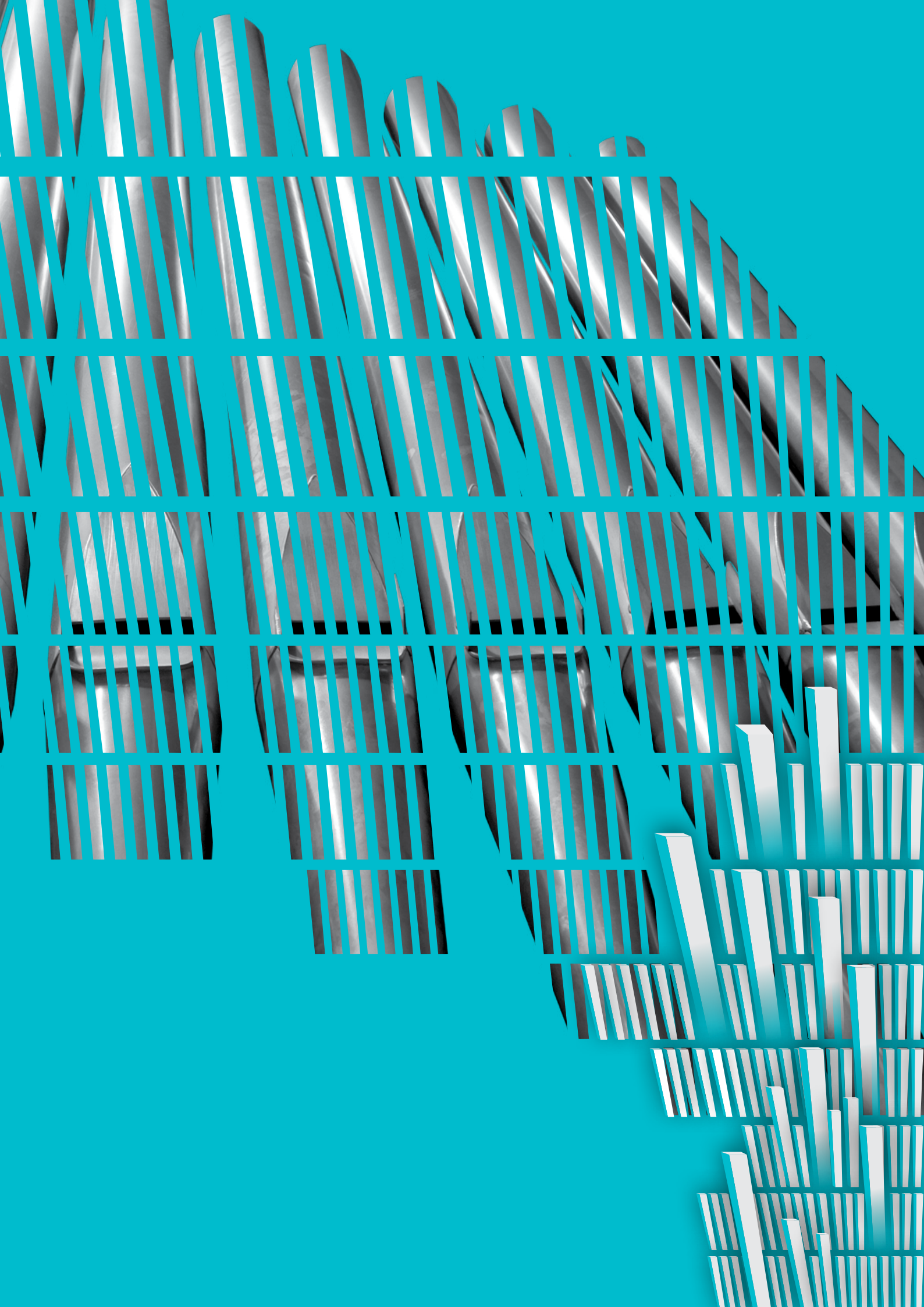
Błażej Król jest laureatem Nagrody im. Grzegorza Ciechowskiego; był także nominowany do Paszportów Polityki.

14.05.2017

RECITAL ORGANOWY
JANA BOKSZCZANINA

14 maja 2017
niedziela, 16:00
Katedra Gorzowska

**RECITAL ORGANOWY
JANA BOKSZCZANINA**

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750)
Fantazja i fuga g-moll BWV 542

FRANÇOIS COUPERIN (1668-1733)
Tierce en taille z cyklu Messe pour le Paroisses

DYMITR SZOSTAKOWICZ (1906-1975)
Passacaglia z opery Katarzyna Izmańkowa

SIERGIEJ RACHMANINOW (1873-1943)
Nunc dimittis (kijowskiego rytu)

SOFIA GUBAJDULINA (*1931)
Hell und Dunkel

EDOUARD KHAGAGORTYAN (1930-1983)
II Symfonia organowa
Maestoso – Allegro – Adagio – Allegro Moderato –
Allegro assai – Maestoso – Adagio

RECITAL ORGANOWY JANA BOKSZCZANINA

Programy recitali organowych Festiwalu Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara mają na celu prezentację różnorodności i bogactwa muzyki organowej – zarówno tej klasycznej, jak i najnowszej; obrazując z jednej strony wielkie zafascynowanie kompozytorów możliwościami brzmieniowymi instrumentu, których mnogość dorównuje zakresowi barw całej orkiestry symfonicznej, z drugiej – prezentując ciekawe, nierzadko odważne pomysły harmoniczne – od barokowego przepychu i motoryczności po brzmienia bardziej monumentalne i skupione wewnątrz.

Program recitalu Jana Bokszczanina rozpoczynają dzieła mistrzów baroku – Johanna Sebastiana Bacha i François Couperina.

W całej historii muzyki organowej żaden inny kompozytor nie stworzył tylu muzycznych arcydzieł, co Bach. Jego dzieła na organy wykorzystują wszystkie możliwości tego niezwykłego instrumentu. *Fantazja i fuga g-moll BWV 542* to w istocie dwa osobne dzieła powstałe w dość dużym odstępie czasowym – fuga to weimarski okres twórczości Bacha (1708–1717), powstanie fantazji przypada zaś na lata spędzone przez niego w Köthen (1717–1723). Połączone w całość przez muzykologów i wydawców nutowych minionych epok są jednak wyraźnie odmienne w charakterze. *Fantazja* od pierwszych taktów zadziwia rozmachem i harmonicznymi rozwiązaniami, a niektórymi współbrzmieniami zapowiada czasy o kilka wieków późniejsze, *Fuga* natomiast to utwór skrajnie kontrastowy pod względem charakteru, zaskakujący plastycznością i niespotykanym mistrzostwem kontrapunktycznych rozwiązań.

François Couperin to jeden z najwybitniejszych francuskich kompozytorów tworzących na przełomie baroku i klasycyzmu, reprezentujący szkołę klawesynistów francuskich. Jego Msza dialogowana *Messe des Paroisses*, opublikowana w młodzieńczym zbiorze dwóch *Mszy organowych (Pieces d'orgue, 1690)*, podobnie jak cała jego twórczość religijna, nosi znamiona własnego języka muzycznego – surowego, pełnego powagi i dostojności. *Messe pour les paroisses* przeznaczona była na uroczyste święta w parafii, podczas gdy druga msza ze zbioru – *Messe pour les convents* – dla bliżej nieokreślonych klasztorów. Wiadomo, że utwory te wykonywano w paryskim kościele Saint-Gervais jeszcze pod koniec XVIII wieku, a następnie zbiór na długi czas popadł w zupełne zapomnienie. To jedyne organowe dzieło Couperina swój renesans przeżyło dopiero w latach dwudziestych XX wieku i dziś uznawane jest za szczytowe osiągnięcie gatunku i całej barokowej literatury organowej we Francji. Podczas recitalu wysłuchamy *Tierce en taille* z *Mszy dla parafii*.

Z kręgu muzyki rosyjskiej i radzieckiej pochodzą kompozycje twórców dwóch ubiegłych stuleci – *Nunc dimittis* (kijowskiego rytu) Siergieja Rachmaninowa i *Passacaglia* z opery *Katarzyna Izmajłowa* Dymitra Szostakowicza oraz *Hell und Dunkel* tworzącej współcześnie Sofii Gubajduliny.

Passacaglia wariacyjna – jako gatunek muzyki instrumentalnej – wykształciła się w XVII wieku. Tematem wariacji jest melodia prezentowana (najpierw samodzielnie) w basie, w metrum trójdzielnym. Temat jest powtarzany, a na jego tle pojawiają się polifoniczne wariacje. *Passacaglię* wyróżnia uroczysto-tragiczny charakter, tryb minorowy i powolne tempo. Szostakowiczowska *Passacaglia* z młodzieńczej opery *Katarzyna Izmajłowa* (1932) stanowi część historii opowiadającej dramatyczne losy tytułowej bo-

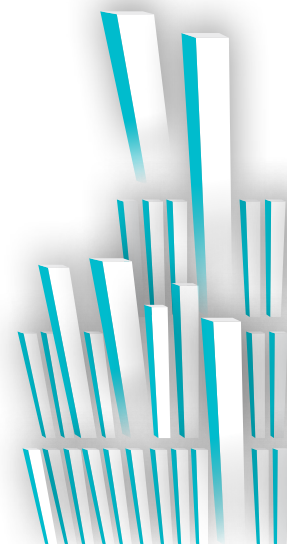
haterki, którą kompozytor przedstawił nie tylko jako morderczynię teścia, męża, prostytutkę-katorżnicę i wreszcie samobójczynię – ale jako kobietę nieszczęśliwą, przeżywającą dramat marazmu i nudy, a wreszcie nieudanej, wielkiej miłości. Dzieło spotkało się z niezrozumieniem ze strony ówczesnej krytyki, było dość gwałtownie potępione przez prasę radziecką, a w 1936 roku zdjęto je ostatecznie ze scen radzieckich i złożono do archiwum.

Nunc dimittis (Kantyk Symeona) to pieśń dziękczynna, którą według Ewangelii Symeon wyśpiewał, biorąc małego Jezusa na ręce i rozpoznając w nim zbawczą obecność Boga; w liturgii katolickiej stanowi część brewiarzowej modlitwy wieczornej – komplety. Do biblijnego tekstu *Nunc dimittis* wielokrotnie odwoływali się kompozytorzy różnych epok, opracowując go bądź jako pojedynczy utwór (wykonywany w połączeniu z innymi kompozycjami do pozostałych tekstów z komplety), bądź też jako jedną z części całościowo opracowanego *Completorium*.

Kompozycja *Hell und Dunkel* na organy solo (*Światło i ciemność, 1976*) to awangardowe dzieło wybitnej współczesnej kompozytorki Sofii Gubajduliny, oparte na dualizmie myśli melodycznej, symbolicznie ukazującej na przemian to, co jasne i dobre oraz to, co mroczne, nieznanne. Zbudowany kontrastowo, karkołomny wykonawczo utwór, staje się rodzajem głębokiej, duchowej kontemplacji kompozytorki nad odwieczną dwudzielną naturą świata.

Recital zakończy *II Symfonia organowa* Edwarda Khagagortjana – ormiańskiego kompozytora muzyki symfonicznej i filmowej ubiegłego wieku, studenta Arama Chaczaturiana, twórcy, który za swoją niezależność artystyczną w latach pięćdziesiątych był represjonowany i trafił na czarną listę kompozytorów. *Symfonia*, wykonana po raz pierwszy w Filharmonii w Mińsku w 1961 roku, przez kolejne dekady była dziełem zapomnianym. Odnaleziona po latach w antykwariacie w Witebsku (Białoruś), zagrana została ponownie w 2015 roku przez Jana Bokszczanina. Dzieło ma wymiar kościelny, a kompozytor dedykował je swojemu ojcu, który zmarł jako nędzarz po tym, jak sprzedał cały majątek, by za otrzymane pieniądze wykupić syna z więzienia. Część I nawiązuje do *Fantazji g-moll* Jana Sebastiana Bacha i wyraża ogromny ból kompozytora po śmierci ojca; w ogniwie środkowym kompozytor nawiązuje do śpiewów ludowych i tradycyjnej muzyki ormiańskiej, co można odczytać jako symboliczne pogodzenie się z cierpieniem po osobistej tragedii. Ostatnią część *Symfonii* stanowią organowe reminiscencje kompozytora przywołujące postać zmarłego ojca.

[ca 60']

JAN BOKSZCZANIN / ORGANY

Organista, pedagog, profesor Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie, gdzie w 2000 roku ukończył studia w klasie prof. Joachima Grubicha. W późniejszych latach był stypendystą doktoranckim w University of North Texas (USA), gdzie studiował pod kierunkiem prof. Jesse E. Eschbacha. W roku 2006 uzyskał stopień doktora sztuki, a w 2013 – stopień doktora habilitowanego.

Koncertuje w Polsce, większości krajów Europy, krajach Azji i USA. Występował z recitalami organowymi w tak prestiżowych miejscach jak Katedra Notre Dame de Paris, Katedra we Freibergu, University Chappell w Glasgow, Katedra Katolicka w Moskwie czy Meyerson Symphony Hall w Dallas (USA). W swoim dorobku posiada ponad 50 recitali organowych w salach filharmonicznych. Współpracuje z wieloma renomowanymi zespołami kameralnymi, chórami i orkiestrami z Polski i zagranicy.

Artysta nagrał ponad dwadzieścia płyt CD z muzyką organową dla wytwórni: Pro Musicae Artis, DUX, Hi-Fi i Muzyka – ARMS Records, Zakłady Płytowe, Musica Sacra Edition oraz Acte Prealable. Jedną z nich otrzymała I nagrodę na Międzynarodowym Festiwalu Filmów i Multimediiów – Niepokalanów 2000, a cztery inne były nominowane do nagrody Fryderyki.

W charakterze redaktora dodatków nutowych współpracował również z periodykiem „Liturgia Sacra”; pod jego redakcją, w wydawnictwie Polihymnia Lublin, ukazały się cztery zeszyty z utworami Mariana Sawy (2007, 2008). W 2012 roku nakładem wydawnictwa Polihymnia ukazała się także monografia *Główne tendencje rosyjskiej i radzieckiej muzyki organowej*.

Corocznie jest jednym z wykładowców kursu mistrzowskiego organizowanego w wielu miastach prowincji Macerata (Włochy). Prowadził też odczyty podczas międzynarodowych konferencji, m.in. w Moskwie i Dubnie (Rosja), Mińsku (Białoruś), Witebsku (Białoruś), Serrapetrone (Włochy) oraz w licznych polskich ośrodkach.

Jest jurorem międzynarodowych konkursów organowych oraz prezesem Stowarzyszenia „Ars Liberata”.

Wielu współczesnych kompozytorów pisało dla niego swoje utwory, m.in.: Marian Sawa, Adam Sławiński, Paweł Łukaszewski, Miłosz Bembinow, Dariusz Przybylski, Weronika Ratusińska, Piotr Tabakiernik, Ignacy Zalewski oraz Paweł Wróbel. Marian Sawa dedykował mu osiem z jedenastu skomponowanych dla niego utworów.

Jest dyrektorem artystycznym Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej: Legionowskiego, Praskiego (katedra Warszawsko-Praska), Ursynowskiego, Lubaczowskiego oraz kilku innych cykli koncertowych.

Na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina (filia Białystok) pełni funkcję profesora, a także prodziekana.

19.05.2017

WSPÓŁCZESNA NA JAZZOWO

ATOM STRING QUARTET / ADAM SZTABA / OFG

19 maja 2017
piątek, 19:00
sala koncertowa

WSPÓŁCZESNA NA JAZZOWO
ATOM STRING QUARTET / ADAM SZTABA / OFG

KRZYSZTOF LENCZOWSKI (*1986)

Kubanana
Namysłowiak
Itawa

DAWID LUBOWICZ (*1981)

Ballada o śmierci Janosika

ADAM SZTABA (*1975)

Atom Piano Quintet
Atomówka
Utwór premierowy

PRZERWA

KRZYSZTOF LENCZOWSKI

Song for Mario

MICHAŁ ZABORSKI (*1978)

Too Late

MATEUSZ SMO CZYŃSKI (*1984)

Manhattan Island

RICHARD RODGERS (1902-1979)

My Funny Valentine w opracowaniu na orkiestrę
(aranż. K. Lenczowski)

Dwie etudy fortepianowe Witolda Lutosławskiego
w opracowaniu na Atom String Quartet
(aranż. K. Lenczowski)

DAWID LUBOWICZ

Za wcześnie

MATEUSZ SMO CZYŃSKI

Happy

Atom String Quartet:

Dawid Lubowicz / skrzypce

Mateusz Smoczyński / skrzypce

Michał Zaborski / altówka

Krzysztof Lenczowski / wiolonczela

Kwintet smyczkowy

Orkiestry Filharmonii Gorzowskiej

Adam Sztaba / dyrygent

WSPÓŁCZESNA NA JAZZOWO

ATOM STRING QUARTET
ADAM SZTABA
DFG

Pośród sporej ilości koncertujących kwartetów smyczkowych Atom String Quartet jest jedynym w Polsce i jednym z niewielu na świecie kwartetów grających jazz i to grających go doskonale. Po ich występie można się więc spodziewać tego, co w muzyce jazzowej najważniejsze – improwizacji, swingowania i dużej dawki spontaniczności. W koncercie zatytułowanym *Współczesna na jazzowo „Atomiści”* wystąpią z kwintetem Orkiestry Filharmonii Gorzowskiej; za pulpitem dyrygenckim stanie Adam Sztaba.

Muzycy Atom String Quartet to niezwykle kreatywni instrumentalści, z których każdy daje jednocześnie dowody talentu kompozytorskiego. Na koncercie V Festiwalu Muzyki Współczesnej wystąpią zatem w podwójnej roli – wykonawców i kompozytorów granej przez siebie muzyki. W programie znalazły się ich autorskie kompozycje na kwartet i orkiestrę kameralną, jak m.in. wyraźnie inspirowana góralską nutą *Ballada o śmierci Janosika* Dawida Lubowicza, *Manhattan Island* Mateusza Smoczyńskiego – niezwykle dynamiczny utwór z pełnym rozmachem, w którym muzycy pokazują swój nadzwyczajny talent improwizacyjny, liryczny i nastrojowy *Too late* Michała Zaborskiego czy *Kubanana*, *Namysłowiak*, *Hawa* oraz *Song for Mario* skomponowane przez Krzysztofa Lenczowskiego.

Oprócz ich własnych kompozycji usłyszymy również utwory Adama Sztaby, wśród nich m.in. dedykowany zespołowi *Atom Piano Quintet*; nie zabraknie także światowych standardów, jak choćby *My Funny Valentine* Richarda Rodgersa w opracowaniu na orkiestrę smyczkową. Niewątpliwą atrakcją koncertu i całego festiwalu będzie również wykonanie *Dwóch etiud fortepianowych* Witolda Lutosławskiego w opracowaniu na Atom String Quartet.

[ca 120' z przerwą]

ATOM STRING QUARTET

Czołowy polski zespół jazzowy oraz jeden z najciekawszych kwartetów smyczkowych na świecie. Od momentu zdobycia Grand Prix XIII Bielskiej Zadymki Jazzowej, „tych czterech najsympatyczniejszych rzepajłów z siłą rażenia adekwatną do nazwy zespołu” (jak określił członków zespołu Jan „Ptaszyn” Wróblewski), stale gości na największych europejskich festiwalach muzycznych, m.in.: Berliner Jazztage, Jazz Baltica, Leipziger Jazztage, Festival Veranos

de la Villa Madrid, Gaume Jazz Festival, Jazz Jamboree, Salzburger Festspiele, Manchester Jazz Festival, Ethno Jazz Festival czy Solidarity of Arts.

W 2011 roku ukazała się płyta *Fade In*, która zdobyła nagrodę polskiego przemysłu fonograficznego Fryderyk w kategorii jazzowy fonograficzny debiut roku. Kolejny album, *Places*, wydany w 2012 roku nakładem wytwórni Kayax, otrzymał Fryderyka w kategorii album roku – muzyka jazzowa. Ponadto Atom String Quartet otrzymał Grand Prix Jazz Melomani w kategorii nadzieja melomanów oraz Złote Gęśle na XV Festiwalu Folkowym Polskiego Radia „Nowa Tradycja”. W 2015 roku zespół został wyróżniony nagrodą Mateusza Trójki przyznawaną przez Akademię Muzyczną Trójki złożoną z dziennikarzy Programu 3 Polskiego Radia. Zespół otrzymał nagrodę w kategorii muzyka jazzowa – wydarzenie za, jak czytamy w uzasadnieniu, „niezwykły koncert w Trójce w maju 2014 roku i błyskawiczną międzynarodową karierę czterech niezwykle utalentowanych wiolinistów, z których każdy jest improwizującym muzykiem jazzowym”.

Zespół współpracował z takimi artystami jak: Branford Marsalis, Bobby McFerrin, Gil Goldstein, Paolo Fresu, Wolfgang Haffner, Christian von Kaphengst, Rupert Stamm, Mathias Haus, Vladislav „Adzik” Sendekci, Leszek Możdżer, Lars Danielsson, Zohar Fresco, Jerzy Maksymiuk, André Ochodlo, Urszula Dudziak, Natalia Kukulska, Marek Moś, Kayah, Aga Zaryan, Janusz Olejniczak, Krzesimir Dębski, Adam Sztaba, Grzech Piotrowski, Krzysztof Herdzin, Józef Skrzek, a także zespołami: AUKSO Orkiestra Kameralna Miasta Tychy, Elbląska Orkiestra Kameralna, World Orchestra Grzecha Piotrowskiego, Sinfonia Viva, Kapela Góralska Sebastiana Karpiela Bułdecki oraz Motion Trio.

We wrześniu 2015 roku, nakładem firmy Kayax, ukazał się trzeci album kwartetu *Atom-SPHERE*, na którym znalazły się autorskie kompozycje wszystkich muzyków zespołu, a także opracowania utworów Witolda Lutosławskiego oraz Zbigniewa Seiferta. Album ten był nominowany do nagrody Fryderyk 2016 w kategorii album roku – muzyka jazzowa.

W czerwcu 2016 roku Atom String Quartet otrzymał nagrodę Grand Prix Jazz Melomani w kategorii zespół roku.

Atom String Quartet tworzą skrzypkowie: Dawid Lubowicz i Mateusz Smoczyński, altowiolista – Michał Zaborski oraz wiolonczelista – Krzysztof Lenczowski.

ADAM SZTABA / DYRYGENT

Swoją edukację muzyczną rozpoczął w Zespole Państwowych Szkół Muzycznych im. Grażyny Bacewicz w Koszalinie w klasie fortepianu. Od niespełna 12 roku życia grywał w różnych kapelach rockowych, a poza szkołą i próbami biegał za piłką. Pod koniec liceum, pod wpływem musicalu *Metro* Janusza Józefowicza i Janusza Stokłosa, napisał muzykę do pierwszego swojego musicalu *Fatamorgana?*, który premierę miał w 1993

roku w Bałtyckim Teatrze Dramatycznym w Koszalinie. W tym samym roku, po spotkaniu z Januszem Stokłosą, który zaproponował mu współpracę, wyruszył do Warszawy. Kolejni artyści, którzy docenili jego talent i współpracowali z nim to: Maryla Rodowicz, Andrzej Sikorowski (Pod Budą), Janusz Józefowicz, Krzysztof Krawczyk, Edyta Górniak, Violetta Villas, Kasia Kowalska, Grupa MoCarta, Przemysław Gintrowski, Grzegorz Turnau, Ewa Małas-Godlewska, Jose Cura, Mietek Szcześniak, Kayah, Halina Frąckowiak, Natalia Kukulska, Andrzej Piasek Piaseczny.

W roku 2002 wziął udział w programie telewizyjnym „Idol”, który przyniósł mu dużą popularność, ale przede wszystkim dał dużo satysfakcji z pracy z bardzo uzdolnionymi ludźmi. W 2003 roku napisał musical *Opentaniec*, który odniósł ogromny sukces. Premiery odbyły się w Teatrze Wielkim w Warszawie oraz w Teatrze Muzycznym w Gdyni. Kolejnymi projektami z jego udziałem były programy telewizyjne „Moja Krew” oraz „Taniec z Gwiazdami”, gdzie miał szansę podzielić się swymi odważnymi aranżacjami z szeroką publicznością. To właśnie za sprawą „Tańca z Gwiazdami” powstała Orkiestra Adama Sztaby, która stała się jedną z bardziej rozpoznawalnych orkiestr w kraju. W latach 2011–2016 pełnił funkcję jurora w show Telewizji Polsat „Must Be the Music. Tylko muzyka”, gdzie wyszukiwał i oceniał zdolnych ludzi z całej Polski.

W 2005 i 2006 roku odpowiedzialny był za oprawę muzyczną Sopot Festival, gdzie wraz ze swoją Orkiestrą współpracował m.in. z Lemarem, Gordonem Haskelllem, Drupim, Heleną Vondrackovą, Karelem Gottem, Demisem Roussosem. Do jego największych sukcesów artystycznych należą występy z gwiazdami światowego formatu – recital koncertowy z Michaeliem Boltonem oraz koncert Stinga z Polską Orkiestrą Radiową podczas jubileuszu z okazji 80-lecia Polskiego Radia. Kolejnym ogromnym sukcesem był udział w ceremonii otwarcia Europejskich Letnich Igrzysk Olimpiad Specjalnych 2010 na stadionie Legii w Warszawie, gdzie w mistrzowski sposób poprowadził Polską Orkiestrę Radiową. W 2011 roku, przy koncercie z okazji polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej, współpracował z międzynarodowymi gwiazdami takimi jak: Dolores O’Riordan, Kenny G, Chris Botti czy ponownie Michael Bolton. Podczas festiwalu Solidarity of Arts, w sierpniu 2012, wystąpił na jednej scenie wraz ze swoim idolem Quincy Jonesem; podczas tego samego festiwalu w 2015 roku poprowadził słynny WDR Big Band w koncercie Swing +.

W grudniu 2014 wydał swoją autorską płytę pt. *Muzyka własna*, która zawiera muzykę z show tanecznego *Opentaniec* oraz ścieżkę dźwiękową do filmu *Od pełni do pełni*.

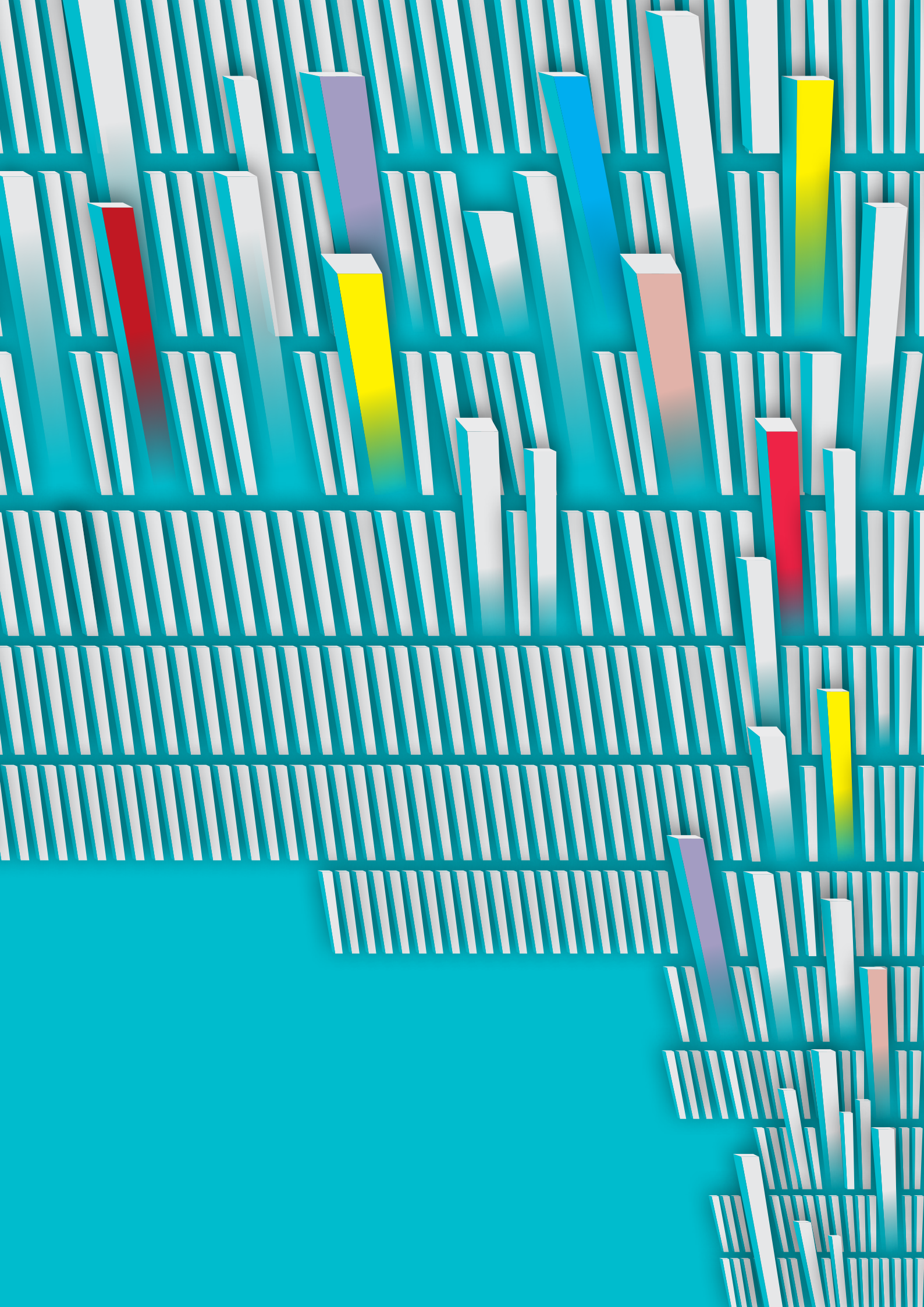
W roku 2016 napisał utwór *Leopoldinum*, który powstał na zamówienie Instytutu Muzyki i Tańca, a prawykonanie odbyło się w listopadzie 2016 w Centrum Kulturalno-Kongresowym Jordanki w Toruniu z Toruńską Orkiestrą Symfoniczną.

21.05.2017

ZAPŁĄTANI W DŹWIĘKI III
KONCERT FAMILIJNY

21 maja 2017
niedziela, 12:00
sala koncertowa

ZAPŁĄTANI W DŹWIĘKI III
KONCERT FAMILIJNY

Piotr Bukowski
/ kierownictwo artystyczne

Uczniowie szkół gimnazjalnych

Podczas koncertu, będącego finałem projektu *Zapłątani w dźwięki III*, wykonany zostanie specjalnie napisany na tę okazję utwór. Dzięki swojemu improwizatorskiemu charakterowi, będzie on balansował między muzyką poważną a nowoczesnymi brzmieniami rozrywkowej muzyki elektronicznej. Wykona go około dwudziestoosobowa grupa młodzieży – uczniów gorzowskich szkół gimnazjalnych, którzy w dniach 15-20 maja 2017 pracować będą z prowadzącym projekt kompozytorem i DJ-em – Piotrem Bukowskim. Podczas przygotowania i wykonania utworu, kompozytor zakłada wykorzystanie urządzeń elektronicznych (m.in. laptopa w połączeniu ze specjalnymi kontrolerami MIDI, tzw. launchpadami), za pomocą których młodzi wykonawcy będą wyzwać, w odpowiednim rytmie i tempie, wcześniej zaprojektowane i nagrane dźwięki, pętle perkusyjne bądź melodyczne, a także sterować takimi parametrami jak głośność poszczególnych ścieżek lub ich umiejscowienie w przestrzeni. W trakcie wspólnej pracy prowadzący wprowadzi także podstawy technik DJ-skich.

ZAPŁĄTANI W DŹWIĘKI III

Zaplątani w dźwięki to projekt edukacyjno-artystyczny adresowany do młodzieży gimnazjalnej, którego ideą jest rozbudzanie kreatywności i poszukiwanie nowych źródeł inspiracji. Tematycznie koncentruje się na zagadnieniach związanych z komponowaniem i wykonaniem utworu muzycznego. Uczestnicy projektu, na kolejnych etapach jego realizacji, biorą aktywny udział w przygotowaniu oraz prezentacji dzieła muzycznego, stając się w ten sposób jego współtwórcami, a następnie wykonawcami. Ich działania są rodzajem twórczego eksperymentu, w którym dźwięki zapisane wcześniej w partyturze przez kompozytora, zaczynają współistnieć z brzmieniami elektronicznymi, podlegają modyfikacjom i otrzymują nowy kontekst.

Efekt wspólnej pracy gimnazjalistów z kompozytorem i DJ-em Mattem Bukovskim zostanie zaprezentowany w ramach cyklu Koncertów Familijnych. Będzie to już trzecia edycja działań realizowanych przez Filharmonię Gorzowską pod hasłem *Zaplątani w dźwięki*.

[ca 50']

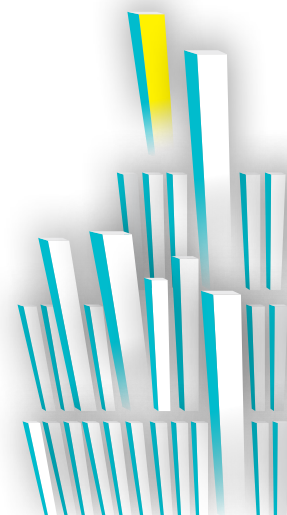

PIOTR BUKOWSKI / KIEROWNICTWO ARTYSTYCZNE

Kompozytor, producent muzyczny i DJ z Warszawy. Student ostatniego roku studiów magisterskich (specjalność kompozycja i multimedia) na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w klasie prof. Marcina Błażewicza. Ukończył też z wyróżnieniem OSM II st. im. Zenona Brzewskiego w Warszawie w klasie organów prof. Jarosława Malanowicza.

Jego twórczość jest bardzo różnorodna – komponuje zarówno muzykę poważną i filmową, jak i utwory z gatunku rozrywkowej muzyki elektronicznej (np. trance, house, ambient), które miał okazję zaprezentować na licznych festiwalach i imprezach muzycznych i które wykonywane były przez czołową kę światowych DJ-ów.

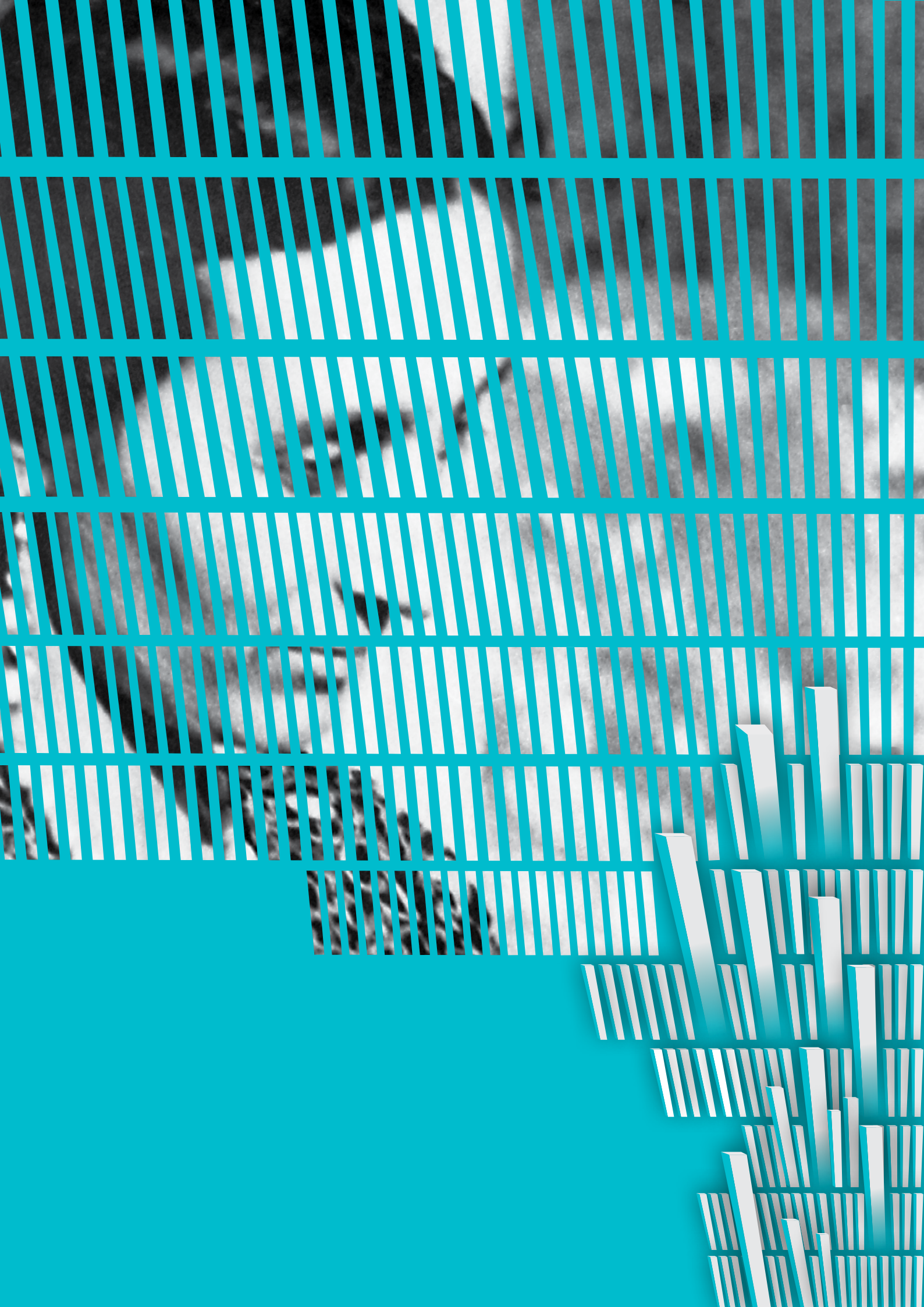
Występował w takich krajach jak Kanada, Argentyna, Tajwan, Malezja, Izrael, Holandia, Ukraina, Szwajcaria, a także wielokrotnie w naszym kraju. Jest laureatem licznych ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów kompozytorskich, m.in. Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego UFM w Warszawie, Konkursu Kompozytorskiego pamięci Mariana Gordiejuka w Bydgoszczy, Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego w Stalowej Woli pod patronatem Krzysztofa Pendereckiego, Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego „Muzyka Ogrodowa” w Krakowie; a także konkursów organowych w Krasnobrodzie i Krakowie.

26.05.2017

GALA FINAŁOWA
V FESTIWALU
MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA

26 maja 2017
piątek, 19:00
sala koncertowa

**GALA FINAŁOWA
V FESTIWALU MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA**

JAN KANTY PAWLUŚKIEWICZ (*1942)

Harfy Papuszy – poemat symfoniczny
na żeński i męski głos solowy,
chór i orkiestrę

Ach, miré veśá! / Ach, moje lasy!

Tradén romá / Jadq Cyganie

A miré bérgi barytka / A moje góry kamienne

Dé tu, dévta / Daj ty, Boże

Savé jakhá / Jakie oczy

Jamé na kamás barvalipená / My nie chcemy bogactw

Čeń patrynitko / Liściany kolczyk

Churdó brišýnt pejá / Drobný deszcz spadł

Pał jaméndyr tradén / Za nami jadq

Javét vénd parróri / Jest zima bielutka

Tradén romá / Jadq Cyganie

Jág pes bałvalátyr mosardzá / Ogień się od wiatru podarł

Dé tu, dévta / Daj ty, Boże

Saré romá te našén ki mé / Wszyscy Cyganie niech biegną do mnie

Dikháv dáj i dój dikháv / Patrzę tu i tam patrzę

Kicý bidy i bokhá! / Ile bied i głodów

Vés terdó / Las stoi

Tradén romá / Jadq Cyganie

Saré romá / Wszyscy Cyganie

Teksty wykonywane będą w języku romskim
(polskie tłumaczenie będzie wyświetlane)

Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej

Monika Wolińska / dyrygent

Elżbieta Towarnicka / sopran

Iwona Socha / sopran

Magdalena Idzik / mezzosopran

Tomasz Rak / tenor

Chór Akademii Morskiej w Szczecinie

Pomerania Singers

Sylwia Fabiańczyk-Makuch / przygotowanie chórów

Część oficjalną gali poprowadzi **Wojciech S. Woctaw**.

Po koncercie, o godzinie 21:00, zapraszamy do sali kameralnej
na spotkanie z kompozytorem Janem Kantym Pawluśkiewiczem.

JAN KANTY PAWLUŚKIEWICZ

Harfy Papuszy – poemat symfoniczny na żeński i męski głos solowy, chór i orkiestrę [1994]

Prawykonanie: 24 czerwca 1994, Kraków (Błonia), Gwendolyn Bradley (sopran),
Elżbieta Towarnicka (sopran), Bożena Zawisłak-Dolny (mezzosopran),
Andrzej Biegun (baryton), Orkiestra i Chór Polskiego Radia w Krakowie,
dyr. Wojciech Michniewski.

Harfy Papuszy – kantatę do słów Bronisławy Wajs – nazwał Jan Kanty Pawлуśkiewicz poematem symfonicznym. Historia muzyki związała ów termin z utworem czysto orkiestrowym, zainspirowanym jakąś ideą literacką czy ogólniej – pozamuzyczną. W *Harfach Papuszy* tekst literacki, złożony z kilkunastu pieśni cygańskiej poetki, staje się integralną warstwą utworu: wielkiej formy wokально-instrumentalnej na głos, chór i orkiestrę. Jest ona oczywiście poematem muzycznym, w najpełniejszym sensie tego pojęcia. Poemat ów opiewa miłość narodu cygańskiego do świata i natury; jego niełatwy los, w którym łyż przeplatają się z radością; jego wojenne cierpienia. Nad wszelkimi „biedami i głodami” góruje tu wszakże zachwyt dla blasków życia.

Wyrazem tych treści i uczuć jest w utworze śpiew. Wysuwa się on tutaj na pierwszy plan, urzekając bogactwem linii i różnorodnością form. Począwszy od wstępnej inwokacji do pachnących lasów i kamiennych gór, wprowadzanej nostalgicznym zaśpiewem trąbki na tle delikatnego brzmienia harfowego, ów liryczny ton przewija się przez cały utwór. Szczególną intensywność uczuciową, graniczącą z bezbrzeżną melancholią, osiąga w pieśni o śnieżnej zimie; płynna fraza sopranu osadza się tu na kanwie subtelnej, dźwięcznej akompaniamentu o minorowej aurze, w którym pobrzmiewa barwa cymbałów. Ale obok smutku są i chwile zapamiętania się w szczęściu (*My nie chcemy bogactw*), są pieśni taneczne, w których rozpoznajemy rytmy rozmaitej proveniencji: hiszpańskie, południowo-słowiańskie, węgierskie.

Drugim przewodnim motywem utworu jest wędrowka. Ściślej rzecz biorąc – szalona jazda cygańskiego taboru, w szybkim, motorycznym, wściekle skandowanym, lecz nieregularnym rytmie. Muzyka staje się tu osobliwie sugestywna i plastyczna; zdaje się nam, iż widzimy pędzące wozy wśród tłumów kurzu, słyszemy skrzypienie kół, rżenie koni, wycie wichru. Szczególny dramatyzm osiąga kompozytor w pieśni *Za nami jadą*, ewokującej obraz ucieczki przez Niemcami, wojennych prześladowań, zagłady narodu.

Jest wreszcie i ton modlitwy. Zbiorowej i indywidualnej. Ta pierwsza przybiera formę wzniosłego chóralnego chorału („Daj ty, Boże dobrą pogodę” w pieśni *Daj ty, Boże*) lub archaicznego, przypominającego śpiewy bizantyjskie dwugłosu („Och, ta czarna nocka” w pieśni *Za nami jadą*). Ta druga – lamentu, natarczywej prośby, błagania.

W czasach powszechnej mody na muzykę ubogą w pomysły, statyczną, natrętnie repetytywną, Pawлуśkiewicz znajduje złoty środek między prostotą i złożonością, stałością i zmianą, powtarzalnością motywów a rozwojem muzycznej narracji. Jednorodność języka, wyraźną rozpoznawalność przewodnich idei muzycznych, łączy z różnorodnością ich wariantów. Subtelny liryczny przeplata z epickim rozmachem, uczuciową rozlewnością melodii z impulsywnym, wybuchowym tokiem muzycznym. Przede wszystkim zaś w niezrównany sposób uwidatnia sens i atmosferę tej pięknej poezji, malującej barwny świat Romów.

[ca 75']

/opr. Leszek Polony/

ELŻBIETA TOWARNICKA

/ SOPRAN

Urodziła się we Wrocławiu. Pochodzi z artystycznej rodziny – jej dziadek, Piotr Towarnicki, był organistą, jej siostra, Alina Towarnicka-Niedźwiedz, przez lata pracowała jako primabalerina Opery Krakowskiej, a Eugeniusz Towarnicki (dalszy krewny) jest autorem znanego wśród flecistów podręcznika *Szkoła na flet*. Obdarzona absolutnym słuchem muzycznym już w trakcie studiów w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej (obecnie Akademia Muzyczna w Krakowie) rozpoczęła współpracę z Operą Krakowską (wówczas działającą pod nazwą Krakowski Teatr Muzyczny oraz Opera i Operetka w Krakowie), gdzie wkrótce zaczęła kreować główne partie sopranowe w takich operach, jak *Cyganeria*, *Tosca* Giacomo Pucciniego, *Poławiacze pereł* Georgesa Bizeta, *Traviata*, *Rigoletto* Giuseppe Verdiego, *Wolny strzelec* Carla Marii von Webera, *Król Roger* Karola Szymanowskiego, *Orfeusz i Eurydyka* Christopa Willibalda Glucka, *Dydona i Eneasz* Henryego Purcella.

Jeszcze przed uzyskaniem dyplomu krakowskiej PWSM została laureatką I Ogólnopolskiego Konkursu im. Adama Didura w Bytomiu (III nagroda oraz nagroda Zarządu Głównego Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków za najlepsze wykonanie utworów Wolfganga Amadeusa Mozarta).

Dokonała licznych nagrań dla potrzeb Polskiego Radia oraz wydawnictw płyt analogowych. Dwukrotnie nominowana była do nagrody Polskiego Przemysłu Fonograficznego Fryderyk.

Obecnie współpracuje ze wszystkimi filharmoniami w Polsce, regularnie koncertuje w największych salach Anglii, Argentyny, Austrii, Belgii, Chin, Chorwacji, Czech, Francji, Grecji, Hiszpanii, Japonii, Kanady, Litwy, Macedonii, Niemiec, Rosji, Stanów Zjednoczonych, Szwecji, Ukrainy i Włoch (m.in. w legendarnej La Scali). Dokonała wielu nagrań muzyki współczesnej podczas współpracy z tak wybitnymi kompozytorami, jak: Krzesimir Dębski, Henryk Mikołaj Górecki, Jan A.P. Kaczmarek, Wojciech Kilar, Eugeniusz Knapik, Zygmunt Konieczny, Michał Lorenc, Jacek Ostaszewski, Krzysztof Penderecki, Zbigniew Preisner i inni.

Szersza publiczność zna artystkę przede wszystkim z muzyki filmowej – wykonanie muzyki do filmów: *Avalon* (reż. Mamoru Oshii), *De Aegypto* (reż. Jolanta Ptaszyńska), *Dekalog*, *Podwójne życie Weroniki*, *Trzy Kolory – Czerwony i Niebieski* (reż. Krzysztof Kieślowski), *Prominent* (reż. John Irvin), *Kartka z podróży* (reż. Waldemar Dziki), *Mała Vilma* (reż. Marta Meszaros), *Kolos* (reż. Witold Leszczyński), *Oliver*, *Oliver* (reż. Agnieszka Holland), *Pokój Saren* (reż. Lech Majewski), *Quartet in 4 movements* (reż. Lucia Rikaki), *Weiser* (reż. Wojciech Marczewski). Dodatkowo utwory w jej wykonaniu zostały wykorzystane w filmach: *Drzewo życia* (reż. Terrence Malick), *Ono* (reż. Małgorzata Szumowska), *Papusza* (reż. Joanna Kos-Krauze i Krzysztof Krauze), *Wielkie piękno* (reż. Paolo Sorrentino).

W repertuarze artystki ważne miejsce zajmuje też twórczość Jana Kantego Pawлуskiewicza, m.in.: *Apimondia Mater* (1987), *Nieszpory Ludźmierskie* (1992), *Harfy Papuszy* (1994), *Amat vita* (1998), *Droga, miłość, życie* (1999), *Ogrody Jozafata* (2002), *Przez tę ziemię przeszedł Pan* (2005), *Weneckie opowieści o piekle i raju* (2008), *Radość Miłosierdzia* (2009) i inne.

Albumy z jej głosem sprzedają się w wielotysięcznych nakładach na całym świecie, co stawia artystkę w czołówce najlepszych i najbardziej utytułowanych śpiewaczek.

IWONA SOCHA

/ SOPRAN

Swoją edukację muzyczną rozpoczęła w Państwowej Szkole Muzycznej w Gliwicach. Jest absolwentką Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, w klasie śpiewu solowego prof. Jana Ballarina (dyplom z wyróżnieniem). W 2002 roku ukończyła studia na Wydziale Radia i Telewizji im. Krzysztofa Kiesłowskiego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

Jest finalistką i laureatką krajowych oraz międzynarodowych konkursów wokalnych. W trakcie swojej dotychczasowej działalności artystycznej współpracowała z wieloma dyrygentami: Bassemem Akikim, Mirosławem Jackiem Błaszczkiem, Jackiem Bonieckim, Łukaszem Borowiczem, Kai Bumannem, Massimiliano Caldim, Gabrielem Chmurą, Jakubem Chrenowiczem, Sławomirem Chrzanowskim, Krzesimirem Dębskim, Maciejem Figasem, Janem Wincentym Hawelem, Jari Hämäläinenem, Jackiem Kapszykiem, Kazimierzem Kordem, Jerzym Koskiem, Tadeuszem Kozłowskim, Jerzym Maksymiukiem, Marcinem Nałęcz-Niesiołowskim, Jiřím Petrdlíkiem, Vladimirem Ponkinem, Pawłem Przytockim, Jerzym Salwarowskim, Rubenem Silva, Andrzejem Straszyńskim, Piotrem Sułkowskim, Tomaszem Tokarczykiem, Piotrem Wajrakiem, Józefem Wiłkomirskim, Tadeuszem Wojciechowskim, Jewgienijem Volynskim oraz wybitnymi reżyserami, m.in.: Laco Adamikiem, Henrykiem Baranowskim, Giorgio Madia, Marią Meszaros, Wiesławem Ochmanem, Mariuszem Trelińskim, Waldemarem Zawodzińskim, Michałem Znanieckim.

W maju 2005 roku, będąc studentką roku dyplomowego, zadebiutowała na scenie Opery Śląskiej w Bytomiu, śpiewając partię Małgorzaty w *Fauście* Charlesa Gounoda (spektakl z jubileuszowej listy obchodów 60-lecia Opery Śląskiej), z gościnnym udziałem Bogdana Paprockiego.

W swoim repertuarze posiada liczne partie oratoryjne, operowe, operetkowe, a także utwory liryki wokalne. Koncertuje w kraju i za granicą: w Austrii, Belgii, Czechach, Francji, Hiszpanii, Holandii, Litwie, Słowacji, Zjednoczonych Emiratach Arabskich.

Dokonała także nagrań dla Polskiego Radia, Telewizji Polskiej oraz Firmy Fonograficznej DUX.

Uczestniczyła w wielu mistrzowskich kursach wokalnych, m.in.: Izabeli Kłosińskiej, Ingrid Kremling, Adama Kruszewskiego, Petera Mury, Jadwigi Romańskiej, Jolanty Żmurko oraz Teresy Żyliš-Gara. W marcu 2016 roku rozpoczęła w Wiedniu indywidualną współpracę wokalną z Ileaną Cotrubas.

Partneruje na scenie znamienitym wokalistom, m.in.: Mariuszowi Kwietniowi, Arturowi Rucińskiemu, Małgorzacie Walewskiej, współpracuje z czołowymi pianistami: Krzysztofem Jabłońskim, Pawłem Kamasą, Bartłojem Kominkiem, Robertem Morawskim oraz występuje z muzykami kameralistami: Klaudiuszem Baranem, Tomaszem Strahlem, Januszem Wawrowskim. Regularnie występuje z większością krajowych orkiestr fil-

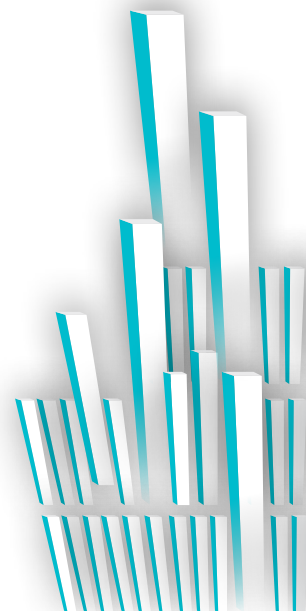
harmonicznymi i kameralnymi w tym z: Narodową Orkiestrą Polskiego Radia w Katowicach, Polską Orkiestrą Radiową w Warszawie, Sinfonią Iuventus. Współpracuje z najważniejszymi ośrodkami operowymi i operetkowymi: Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie, Operą Wrocławską, Teatrem Wielkim

w Łodzi, Operą Nova w Bydgoszczy, Operą Śląską w Bytomiu, a także Mazowieckim Teatrem Muzycznym *Operetka* w Warszawie.

Brała udział w licznych festiwalach muzycznych, m.in.: Międzynarodowym Festiwalu „Operete Kauno Pilyje” (Litwa), Festiwalu „Saint Maxime la Sainte Baume” (Francja), Festiwalu Operowym w Bydgoszczy, Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Organowej w Gliwicach, Festiwalu „Viva il canto” w Cieszynie, Muzycznym Festiwalu w Łańcutcie, Festiwalu „Bravo Maestro” w Kąśnej-Dolnej, Europejskim Festiwalu im. Jana Kiepury w Krynicy-Zdroju, Festiwalu Oratoryjnym „Musica Sacromontana”, a także w prestiżowych „Koncertach na Wawelu”, w ramach Letniego Festiwalu Operowego Opery Krakowskiej.

W 2013 roku zdobyła prestiżowy laur Najlepszej Śpiewaczki Operowej w ramach ogólnopolskiej Teatralnej Nagrody Muzycznej im. Jana Kiepury.

W kwietniu 2016 roku otrzymała Nagrodę Wydawców Katolickich Feniks za płytę z mszą Józefa Zeidlera *Missa Pastorita*, zrealizowaną z udziałem orkiestry Sinfonia Iuventus pod dyktando Pawła Przytockiego.

MAGDALENA IDZIK / MEZZOSOPRAN

Jest absolwentką Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie śpiewu solowego prof. Małgorzaty Marczewskiej. Studia kontynuowała w Mediolanie pod kierunkiem Vittorio Terranovy i w Londynie u Joy Mammen. Otrzymała stypendium Promocja Talentu przyznawane przez Fundację Ewy Czeszejko-Sochackiej. W 2001 roku ukończyła we Włoszech Akademię Rossiniowską pod kierunkiem znakomitego dyrygenta Alberta Zeddy. Na scenie Teatru Wielkiego – Opery Narodowej zadebiutowała w spektaklu *Śpiewnik domowy* Stanisława Moniuszki w reżyserii Marii Fołtyn.

W swoim bogatym repertuarze artystka ma wiele partii mezzosopranowych, w takich operach jak m.in.

Eugeniusz Oniegin Piotra Czajkowskiego, *Jaś i Małgosia* Engelberta Humperdincka, *Straszny dwór*, *Hrabina* Stanisława Moniuszki, *Wesele Figara*, *Czarodziejski flet* Wolfganga Amadeusa Mozarta, *Krakowiaci i Górale* Karola Kurpińskiego, *Łucja z Lammermoor* Gaetano Donizettiego, *Magiczny Doremik* Marty Ptaszyńskiej, *Janek* Władysława Żeleńskiego, *La rondine*, *Madame Butterfly* Giacomo Pucciniego, *Podróż do Reims* Gioacchino Rossiniego, *Salome* Richarda Straussa, *Carmen* Georges'a Bizeta, *Rigoletto* Giuseppe Verdiego. Śpiewała także rolę Hudel w musicalu *Skrzypek na dachu*; Maddalenę w *Podróży do Reims* kreowała także w Pesaro na zaproszenie Rossini Opera Festival. Z zespołem Opery Narodowej uczestniczyła w występach gościnnych na Cyprze, w Japonii i Hiszpanii.

Bogaty i nieustannie poszerzany jest również repertuar oratoryjno-kantatowy i pieśniarski artystki, który z powodzeniem wykonuje na estradach filharmonicznych w kraju i za granicą. Okłaskiwała ją publiczność sal koncertowych w Amsterdamie, Brukseli, Kolonii, Luksemburgu, Paryżu, Walencji, Nowym Jorku, Toronto i Tokio. Współpracowała z takimi dyrygentami jak: Łukasz Borowicz, Tomasz Bugaj, Jacek Kaspszyk, Kazimierz Kord, Michał Nestorowicz, Marcin Nałęcz-Nieśiołowski, Tadeusz Wojciechowski, Mirosław Jacek Błaszczyk, Alberto Zedda, Marcello Rota, Will Crutchfield, Antonino Fogliani, Valery Gergiev, Tiziano Severini oraz z tak cenionymi reżyserami, jak: Mariusz Treliński, Marta Domingo, Janusz Józefowicz, Achim Freyer, Martin Ottava, Emilio Sagi.

Ważnym wydarzeniem w karierze śpiewaczki był udział w wykonaniu *Requiem* Mozarta podczas uroczystego koncertu dla królowej belgijskiej Fabioli w piątą rocznicę śmierci króla Baudouina. Wystąpiła w słynnym koncercie galowym Andrei Bocellego w Teatrze Wielkim w Łodzi. Wzięła także udział w koncercie poświęconym pamięci Giuseppe Sinopoliego (Piza) oraz w uroczystej gali Gwiazdy dla Europy pod batutą argentyńskiego tenora i dyrygenta José Cury.

TOMASZ RAK / BARYTON

W 2005 roku ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Łodzi, na wydziale wokalnolaktorskim, w klasie prof. Piotra Micińskiego. Będąc studentem, zadebiutował w 2003 roku partią Guglielma w *Così fan tutte* Wolfganga Amadeusa Mozarta na scenie Teatru Wielkiego w Łodzi. W tym samym roku został solistą Teatru Muzycznego w Łodzi, gdzie do tej pory wykonuje główne partie barytonowe. W 2003 roku otrzymał nagrodę w Konkursie Pieśni im. I.J. Paderewskiego w Bydgoszczy, rok później został wyróżniony w Pierwszym Ogólnopolskim Konkursie Operetkowym im. Iwony Borowieckiej w Krakowie. W 2007 roku został solistą Warszawskiej

Opery Kameralnej, gdzie zadebiutował w roli Figara w operze *Cyrulik Sewilski* Gioacchino Rossiniego (reż. Jitka Stokalska). Od tamtej pory wykonuje partie Papagena z *Czarodziejskiego Fletu* i Guglielma z *Così fan tutte* na wszystkich Festiwalach Mozartowskich Warszawskiej Opery Kameralnej. W 2010 roku wystąpił w roli Nicka Shadowa w realizacji opery *Żywot Rozpustnika* Igora Strawińskiego (reż. Marek Weiss). Brał udział w tournées Warszawskiej Opery Kameralnej w Japonii (*Cyrulik Sewilski* Rossiniego, *Wolny Strzelec* Carla Marii von Webera), Hiszpanii i Francji (*Czarodziejski flet*, *Così fan tutte* Mozarta). Jako Jontek wystąpił w wileńskiej wersji *Halki* Stanisława Moniuszki w Operze Lwowskiej w 2012 roku.

Brał udział w prestiżowym Festiwalu Muzyki Współczesnej, który odbywał się w 2008 roku w Gdyni i Gdańsku. Owocem tej współpracy były prawykonania dzieł takich kompozytorów jak Georgios Kissas (Grecja), Adrian Williams (Anglia), Sylvia Filus (Francja). W 2010 roku, na zaproszenie warszawskiej Estrady, wystąpił z Polską Filharmonią Kameralną z Sopotu na Festiwalu Krajów Nadbałtyckich w Karshamn (Szwecja).

Współpracuje również z Teatrem Wielkim w Łodzi, gdzie śpiewał partię Maksymiliana w przedstawieniu *Kandyd* Leonarda Bernsteina (czerwiec 2005, reż. Tomasz Konina) oraz partię tytułowego *Cyrulika* Rossiniego (styczeń 2014, reż. Natalia Babińska). W 2011 roku zadebiutował w Operze Bałtyckiej w Gdańsku tytułową rolę w operze *Eugeniusz Oniegin* Piotra Czajkowskiego (reż. Marek Weiss). W tym samym roku wystąpił w jednej z głównych ról w prapremierze opery *Madame Curie* Elżbiety Sikory (reż. Marek Weiss), którą wystawiono w siedzibie UNESCO w Paryżu oraz w Tianjin Grand Theatre w Chinach. W Operze Bałtyckiej występuje również w roli Escamilla w *Carmen* Georges'a Bizeta (reż. Marek Weiss), Aleksandra Głowa w *Graczech* Dymitra Szostakowicza / Krzysztofa Meyera (reż. Andrzej Chyra) oraz w uznanym za spektakl roku 2013 dziele Krzysztofa Pendereckiego *Ubu Rex* (reż. Janusz Wiśniewski).

W lutym 2015 roku, tytułową rolę w *Eugeniuszu Onieginie*, zadebiutował na scenie Opery Wrocławskiej. W kwietniu tego samego roku, na scenie Opery Bałtyckiej, zaprezentował się w partii Jagona w operze *Otello* Giuseppe Verdiego.

Artysta występował również na wielu prestiżowych europejskich scenach, takich jak: Palais des Beaux – Arts w Brukseli czy Koenigin Elisabethzaal w Antwerpii. Koncertował również w Indiach i Kanadzie.

CHÓR AKADEMII MORSKIEJ W SZCZECINIE

Chór Akademii Morskiej w Szczecinie pod dyrekcją dr Sylwii Fabiańczyk-Makuch istnieje na scenie muzycznej miasta i regionu już 13 lat. Z niewielkiego zespołu o profilu marynistycznym stał się nieomal siedemdziesięciosobową, wyjątkową grupą entuzjastów różnych gatunków muzyki.

Sam zespół, jak i jego repertuar, jest niezwykle barwny i różnorodny. Zawiera zarówno klasyczną literaturę chóralną, jak i muzykę popularną w oryginalnych aranżacjach. Poprzez utwory rozrywkowe, które charakteryzuje subtelna i dowcipna choreografia, uzdolnieni, młodzi artyści przełamują klasyczny stereotyp postrzegania chóru, wywołując u każdego słuchacza uśmiech i gwarantując niezapomniane wrażenia.

Zespół często eksperymentuje, łącząc klasyczne brzmienia chóralne z różnymi nurtami i stylami muzycznymi. Od kilku lat Chór jest autorem i pomysłodawcą projektu *Wspólne brzmienia*, który rokrocznie przyciąga rzesze fanów. Wcześniejsze edycje poświęcone były muzyce jazzowej (Kuba Badach, Jacek Piskorz) oraz latynoskim rytmom przywiezionym przez ponad dwustu artystów z Ekwadoru, Portoryko, Chile i Kuby (festiwal The Latino Project).

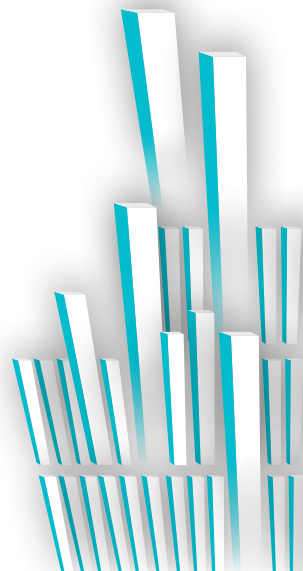
Tylko przez ostatnie siedem lat chór zdobył ponad 20 głównych nagród festiwalowych, w tym około sześciu Grand Prix, 15 złotych medali na najważniejszych krajowych i międzynarodowych konkursach oraz liczne nagrody uznaniowe instytucji kultury. Zespół odwiedził już około 15 krajów świata, m.in.: Włochy, Francję, Hiszpanię, Turcję, Macedonię, Litwę, Maltę, Irlandię czy Ekwador. Grupa zapraszana jest do współpracy z wybitnymi artystami i wykonawcami polskiej i zagranicznej sceny muzycznej, takimi jak: Krzesimir Dębski, Henri Seroka, Michael McGlynn, Zbigniew Wodecki, zespół Trebunie-Tutki, Grupa MoCarta czy Włodek Pawlik, a także często współpracuje z Filharmonią w Szczecinie.

Zespół wydał trzy płyty CD: *Pozdrowione bądzcie morza*, *Gra fal*, *Pod okapem śniegu*.

POMERANIA SINGERS

Kilkunastoosobowy zespół wokalny, który powstał we wrześniu 2015 roku z inicjatywy dyrygenta i kierownika artystycznego – Sylwii Fabiańczyk-Makuch. Grupę tworzą doświadczeni soliści wywodzący się z różnych środowisk muzycznych miasta Szczecina. Pomerania Singers wykonuje zarówno utwory a cappella należące do kanonu chóralistyki, jak też dzieła literatury wokально-instrumentalnej. W repertuarze zespołu znajdują się utwory kompozytorów muzyki dawnej, klasycznej, współczesnej, folkowej, a także rozrywkowej. Dyrygent w swoich projektach wykonawczych proponuje autorskie programy, w których prezentuje się cała grupa, naprzemiennie z solowymi popisami poszczególnych śpiewaków przy akompaniamencie fortepianu. Artystycznym celem Sylwii Fabiańczyk-Makuch i Pomerania Singers jest wykreowanie naturalnego, pięknego brzmienia ludzkiego głosu oraz ukazanie bogactwa światowej literatury chóralnej.

SYLWIA FABIAŃCZYK-MAKUCH

/ PRZYGOTOWANIE CHÓRÓW

Edukację muzyczną rozpoczęła w wieku pięciu lat, następnie kontynuowała ją w Liceum Muzycznym w Legnicy. Jest absolwentką Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu (filia w Szczecinie). Dyplom z dyrygentury chóralnej pod kierunkiem prof. Jana Szyrockiego uzyskała z oceną bardzo dobrą z wyróżnieniem. Ukończyła Podyplomowe Studium Chórmi-strzowskie w Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy. We wrześniu 2011 roku w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie uzyskała tytuł doktora w dyscyplinie dyrygentura.

Na swoim koncie ma nagrody indywidualne dla najlepszego dyrygenta festiwalu (Chełmno, Głogów, Praga, Bratysława), za swoje osiągnięcia artystyczne została nagrodzona przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznaką honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”. Nagrodzona była również przez Marszałka Dyplomem Uznania Zasług dla Kultury i Promocji Województwa Zachodniopomorskiego, nagrodami rektorskimi Akademii Morskiej w Szczecinie oraz Złotą Odznaką Honorową PZChiO. Otrzymała również medal Komisji Edukacji Narodowej za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania, nominowana była także do nagrody artystycznej Miasta Szczecina.

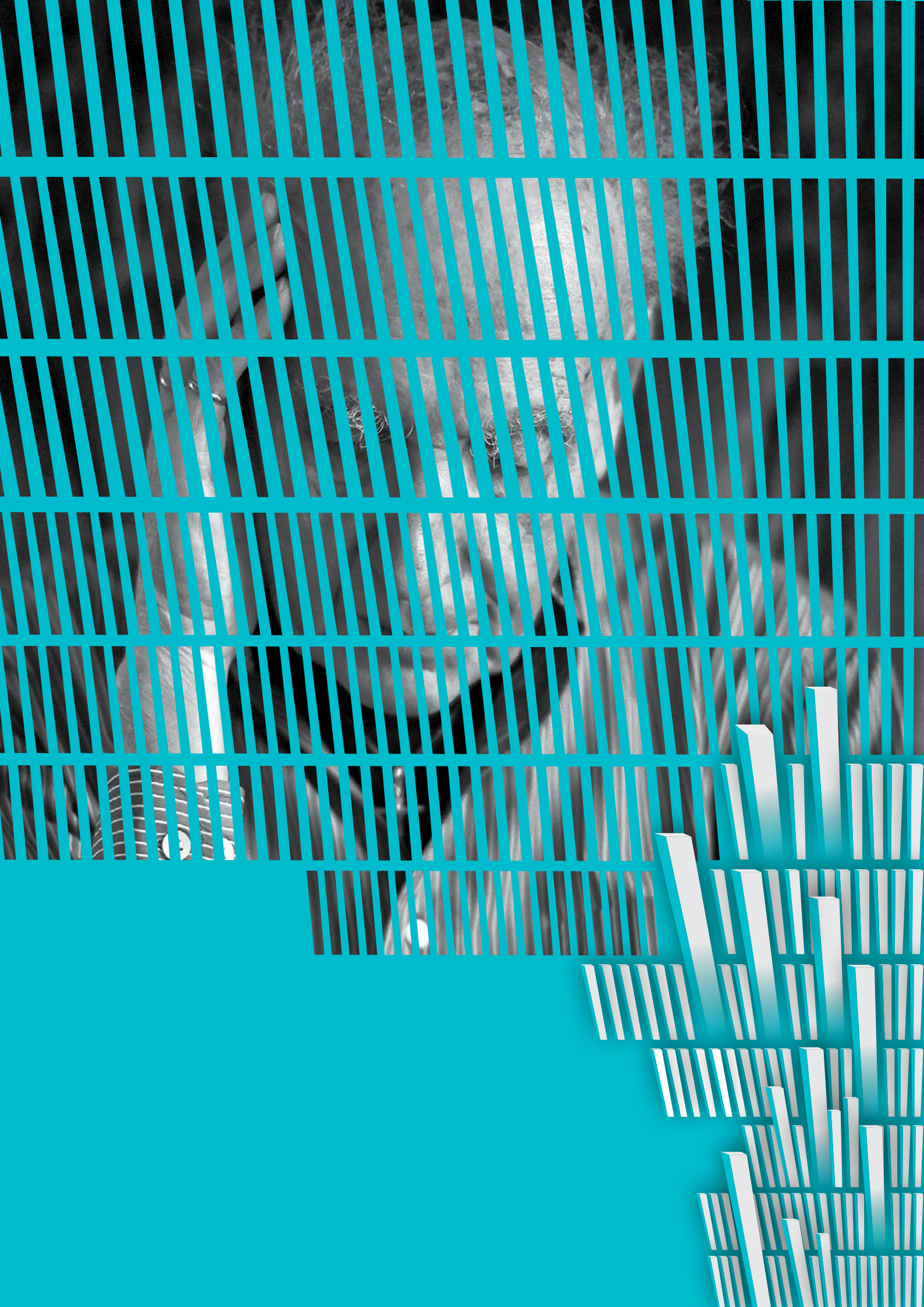
Jest jurorem festiwali i przeglądów chóralnych, od 2001 roku zajmuje się działalnością w zakresie organizacji i prowadzenia warsztatów szkoleniowych z emisji głosu. W latach 2008-2014 była dyrygentem chóru działającego w Zespole Szkół Muzycznych II st. w Szczecinie. Od 2011 roku zatrudniona jest na stanowisku adiunkta w Akademii Sztuki w Szczecinie, gdzie zajmuje się działalnością dydaktyczną, prowadząc zajęcia z dyrygentury, czytania partytur oraz metodyki prowadzenia zespołów wokalnych. Jest również zatrudniona na stanowisku adiunkta w Akademii Morskiej w Szczecinie, sprawuje funkcję dyrektora artystycznego Polskiego Związku Chórów i Orkiestr (oddział Szczecin), jest dyrektorem artystycznym autorskiego projektu Chóru Akademii Morskiej *Wspólne brzmienia*.

Fot. Jerzy Ficowski
/ ze zbiorów Muzeum
Okręgowego w Tarnowie,
oddział Muzeum Etnograficzne

WYDARZENIA
TOWARZYSZĄCE

KILAR WYSTAWA ZDJĘĆ BARTA BARCZYKA

12-26 maja 2017
foyer

Powstałe w 2012 roku fotografie Barta Barczyka przedstawiają Wojciecha Kilara w jego katowickim domu, ukazując intymny świat kompozytora w szałościach i światłocieniach. Są wyjątkowym świadectwem zaufania i sympatii Mistrza dla osoby fotografa, który jako jedyny w ostatnich latach życia kompozytora został zaproszony do jego prywatnej przestrzeni. Zdjęcia ukazują fascynację fotografa nietuzinkową, promienistą postacią Wojciecha Kilara, dokumentując spotkanie z człowiekiem wybitnym, dając wgląd w tajemnicę jego najbliższego otoczenia.

BART BARCZYK

Fotograf. Urodzony i wychowany na Górnym Śląsku. Przez 12 lat związany z „Gazetą Wyborczą”. Obecnie oficjalny fotograf Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach. Zafascynowany pracą z artystami muzykami, fotografował wiele

wybitnych osobowości, m.in.: Wojciecha Kilara, Krzysztofa Pendereckiego, Philipa Glassa, Elliota Goldenthala, Krystiana Zimmermana, Tona Koopmana, prawnuczkę Richarda Wagnera – Daphne Wagner oraz wiele znakomitych zespołów orkiestrowych, takich jak: Vienna Philharmonic Orchestra, London Symphony Orchestra czy Mahler Chamber Orchestra.

www.bartbarczyk.com

Fot. Bart Barczyk

SPOTKANIA DLA PUBLICZNOŚCI Z GOŚĆMI I ARTYSTAMI V FESTIWALU MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ IM. WOJCIECHA KILARA

12 i 26 maja 2017
piątek, 21:00 (po koncercie)
sala kameralna

Jednym ze stałych punktów programu kolejnych edycji Festiwalu są organizowane dla festiwalowej publiczności spotkania z udziałem zapraszanych Gości. Ideą tych spotkań jest możliwość bezpośredniego kontaktu ze znakomitymi artystami, kompozytorami, a także z osobami, które są im szczególnie bliskie. Spotkania, dzięki ich moderowanej formule, są niepowtarzalną okazją, by dowiedzieć się wielu interesujących rzeczy dotyczących życia tych osób, ich twórczości, planów na przyszłość, definiowania przez nie takich pojęć jak muzyka czy sztuka, a także – by posłuchać, co sądzą na rozmaite tematy, o które zapyta prowadzący i publiczność.

Gośćmi Koncertu Inaugurującego V Festiwal Muzyki Współczesnej, na spotkanie z którymi zapraszamy 12 maja 2017 po koncercie, będą: Maciej Małecki – Kompozytor Sezonu Artystycznego 2016/2017 Filharmonii Gorzowskiej; pianista, Dyrektor Polish Music Center przy University of Southern California – Marek Żebrowski oraz – na specjalne zaproszenie Filharmonii Gorzowskiej – córka i syn Henryka Warsa – pani Diana Mitchel oraz pan Robert Vars. Spotkanie poprowadzi muzykolog i publicysta muzyczny Marcin Gmys.

Gościem Specjalnym Gali Finałowej Festiwalu będzie kompozytor, artysta i twórca wszechstronny – Jan Kanty Pawluśkiewicz, na spotkanie z którym zapraszamy po koncercie, 26 maja 2017. Prowadzącą spotkanie będzie filmoznawca, teoretyk mediów i prezes gorzowskiego DKF Megaron – Iwona Bartnicka.

MACIEJ MAŁECKI

Kompozytor i pianista. Studiował w stołecznej Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej – kompozycję u Kazimierza Sikorskiego i fortepian u Natalii Hornowskiej. Wykształcenie uzupełniał w Eastman School of Music

w Rochester, USA. Po studiach przez kilka lat grał w duecie fortepianowym z Jerzym Derflem.

W latach siedemdziesiątych komponował głównie dla teatru, radia, telewizji i filmu. W następnym dziesięcioleciu poszerzył ten rodzaj twórczości o muzykę koncertową. W 1993 roku został Prezesem Związku Kompozytorów Polskich i pełnił tę funkcję przez trzy kadencje.

Autor wielu kompozycji solowych i kameralnych (m.in. pięciu kwartetów smyczkowych), orkiestrowych (wśród nich dwie symfonie), utworów na instrumenty solo z orkiestrą (m.in. dziewięciu koncertów), utworów na orkiestrę dętą, pieśni, pieśni chóralnych, utworów scenicznych (opera, dwa balety, dwa musicale, dzieła radiowo-estradowe), a także muzyki teatralnej, filmowej, piosenek dla dzieci i szeregu opracowań.

Laureat nagród i wyróżnień. W 2013 roku został uhonorowany Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

JAN KANTY PAWLUŚKIEWICZ

Kompozytor muzyki teatralnej, filmowej oraz piosenek, a także malarz specjalizujący się w technice żel-art. Urodził się w Nowym Targu. Absolwent średniej szkoły muzycznej oraz Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej. Współzałożyciel kabaretu Anawa (1966), który z czasem przerodził się w zespół muzyczny z wokalistą Markiem Grechutą oraz licznymi instrumentalistami, wśród nich: Markiem Jackowskim (gitarą), Jackiem Ostaszewskim (flet) i Zbigniewem Wodeckim (skrzypce). W 1972 roku wokalistą został Andrzej Zaucha, a po reaktywowaniu zespołu w 1974 ponownie Marek Grechuta.

Wykonawcami jego piosenek byli m.in.: Hanna Banaszak, Sebastian Karpiel-Bułecka, Renata Przemyk, Janusz Radek, Maryla Rodowicz, Beata Rybotycka, Ryszard Rynkowski, Irena Santor, Justyna Steczkowska, Anna Szalapak, Grzegorz Turnau i Zbigniew Wodecki.

Kompozytor wielu form muzycznych, w tym musicalu *Szalona lokomotywa* (1977), opery *Kur zapiał* (1984), koncertu *Apimondia Mater* (1987), *Opery żebaczrej* (1991), oratorium *Nieszpory Ludźmierskie* (1992), poematu symfonicznego *Harfy Papuszy* (1994), koncertu *Amat vita* (1998), oratorium *Ogrody Jozafata* (2002), koncertu fortepianowego *Liściany koleczyk* (2005), misterium *Przez tę ziemię przeszedł Pan* (2005), oratorium *Weneckie opowieści o piekle i raju* (2008), oratorium *Radość Miłosierdzia* (2009) czy koncertu klarnetowego *Karossa/Carossa* (2013).

Przy większych formach współpracuje z wybitną polską sopranistką Elżbietą Towarnicką, a także z Andrzejem Biegunem, Gwendolyn Bradley, Marzeną Michałowską, Andriejem Skhurhanem i Bożeną Zawiślak-Dolną. Jego kompozycje prowadzone były przez dyrygentów tej klasy co Ewa Strusińska, Mirosław Błaszczyk, Sławomir Chrzanowski, Rafał Jacek Delekta, Wojciech Michniewski, a poza krajem prezentowane w Kanadzie, Litwie, Portugalii, Ukrainie i USA.

W dorobku artysty ważne miejsce zajmuje także komponowanie muzyki filmowej oraz wieloletnia współpraca z Tomaszem Zygadło – *Rebus* (1977), *Ćma* (1980), *Odwet* (1982) i Kazimierzem Kutzem – *Zawrócony* (1994), *Pułkownik Kwiatkowski* (1995). Stworzył także muzykę do filmów Feliksa Falka – *Wodzirej* (1977), *Szansa* (1979), *Idol* (1984), *Bohater roku* (1986), Agnieszki Holland – *Gorączka* (1980), *Kobieta samotna* (1981), Krzysztofa Kiesłowskiego – *Krótki dzień pracy* (1981), Marty Meszaros – *Córy szczęścia* (1999), *Mała Vilma* (2000), Joanny Kos-Krauze i Krzysztofa Krauze – *Papusza* (2013): nagroda za najlepszą muzykę podczas 38. Festiwalu Filmowego w Gdyni, nagro-

da Polskiej Akademii Filmowej – Orzeł 2014 oraz nagroda „Jańcio Wodnik” za muzykę na Ogólnopolskim Festiwalu Sztuki Filmowej „Prowincjonalia” we Wrześni w 2014 roku.

Członek Europejskiej Akademii Filmowej. Laureat Festiwalu Filmów Krótkometrażowych w Krakowie (1975), Festiwalu Twórczości Telewizyjnej (1992) oraz Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni (1994).

Był czterokrotnie nominowany do nagrody polskiego przemysłu fonograficznego Fryderyk (w kategorii kompozytor roku 1995 oraz album roku 1994, 1996, 2003). W 2005 otrzymał

Laur Krakowa XXI wieku, nagrodę przyznaną wybitnym osobowościom, łączącym środowiska nauki, sztuki i biznesu. Jest Honorowym Bacą Podhala (1992) oraz Honorowym Obywatel Gminy Polkowice (2007) i Miasta Nowy Targ (2008), a także Ambasadorem Ziemi Górskich (2011). Obecnie rozwija sztukę żel-art, której jest twórcą. Technika ta polega na wypełnianiu obrazów pojedynczymi kropkami żelowymi. Jego prace, poza Polską, były dotychczas prezentowane na wystawach w Brukseli, Słowacji, na Węgrzech i we Włoszech. Mieszka w Krakowie.

Polskie Radio SA w latach 2013-2015 wydało 11-płytkową antologię Jana Kantego Pawluśkiewicza.

MARCIN GMYS

Muzykolog i publicysta muzyczny, doktor habilitowany, profesor w Instytucie Muzykologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Redaktor naczelny czasopisma „Res Facta Nova”, prezes Stowarzyszenia De Musica, wiceprzewodniczący Rady Pro-

gramowej ds. Muzyki przy Instytucie Muzyki i Tańca oraz przewodniczący komitetu redakcyjnego edycji Dzieł Feliksa Nowowiejskiego, zainicjowanej w 2016 roku przez Polskie Wydawnictwo Naukowe. Specjalizuje się w historii muzyki XIX-XXI wieku. Regularnie pisuje m.in. dla Teatru Wielkiego – Opery Narodowej oraz Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina, współpracuje także z Programem 2 Polskiego Radia jako autor audycji muzycznych (m.in. cykle *Romantyzm znany i nieznan*, *Mieczysław Karłowicz – piewca modernistycznej melancholii* oraz *Gustav Mahler – w stulecie śmierci*). Autor ponad 150 publikacji naukowych i popularnonaukowych oraz czterech książek – ostatnio: *Karol Kurpiński i romantyczna Europa* (Editions Spotkania, Warszawa 2015). Jego monografia habilitacyjna – *Harmonie i dysonanse. Muzyka Młodej Polski wobec innych sztuk* (PTPN, Poznań 2012, 2. wyd. w formie e-booka, NCK, Warszawa 2015) – zdobyła Puchar Rektora UAM dla najwybitniejszej książki naukowej 2013 roku oraz nagrodę główną w konkursie Narodowego Centrum Kultury na najlepszą książkę naukową z zakresu historii muzyki polskiej (2015).

IWONA BARTNICKA

Filmoznawca i teoretyk mediów, absolwentka Wydziału Kulturoznawstwa Uniwersytetu Łódzkiego, a także scenarjopisarstwa i produkcji filmowo-telewizyjnej WSRTiF, kierownik Działu Kultury Filmowej w Miejskim Ośrodku Sztuki, prezes DKF Megaron, wiceprzewod-

nicząca Rady PF DKF, dyrektor Ogólnopolskiego Festiwalu Filmów Frapujących, koordynatorka Gimnazjalnych Spotkań Filmowych oraz Wojewódzkiego Konkursu Wiedzy o Filmie *Zmagania z X Muzą*. Prowadzi zajęcia z teorii i historii filmu oraz warsztaty medialne dla dzieci, młodzieży, nauczycieli i dyrektorów szkół. Współpracuje z Wojewódzkim Ośrodkiem Metodycznym i Biblioteką Pedagogiczną, jest członkiem Konwentu Wydziału Humanistycznego Akademii im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wielkopolskim.

MUZYCZNE LABORATORIUM FILHARMONII

DZIEŃ OTWARTY

16 maja 2017
wtorek, 8.30-15.00
cały obiekt
(oferta dla grup zorganizowanych)

Podczas dnia otwartego nasi goście wyruszą na wyjątkową wycieczkę – podążając za brzmieniem instrumentów orkiestrowych, jednocześnie będą mieli okazję obejrzeć filharmonię od zupełnie innej strony. Na trasie wycieczki znajdą się nie tylko sale koncertowe, ale również pomieszczenia na co dzień niedostępne dla publiczności. W trakcie zwiedzania będzie też okazja do obejrzenia krótkich występów w wykonaniu uczniów gorzowskich szkół muzycznych – I i II st. im. Tadeusza Szeligowskiego oraz I st. im. Władysława Ciesielskiego, jak również muzyków Orkiestry Filharmonii Gorzowskiej. W roli profesorów-przewodników: Michał Grabowski i Marcin Ciężki.

MARCIN CIĘŻKI

Gorzowianin, od lat zajmujący się teatrem; animator amatorskiego ruchu artystycznego, reżyser monodramów, aktor (ma na koncie ponad 30 prezentacji teatralnych). Stypendysta Prezydenta Gorzowa w dziedzinie kultury; społecznik. Wielokrotnie nagradzany na fe-

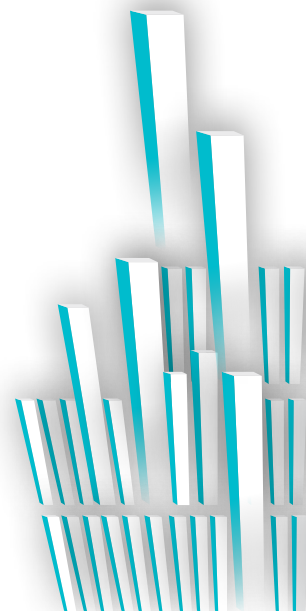
stiwalach w Polsce i za granicą, laureat teatralnych Grand Prix takich miast jak Warszawa, Suwałki, Berlin, Zgorzelec. Współpracował z teatrami w Polsce: Teatr Druga Strefa (Warszawa), Teatr Rondo (Słupsk), Teatr Kana (Szczecin), a także z Brandenburskim Teatrem Na Wodzie. Zaangażowany w rozwój Gorzowskiego Centrum Kultury Niezależnej. W ramach tej inicjatywy zorganizował dwa multikulturalne festiwale Ciężki Festiwal (2014, 2015), gdzie prezentowali się artyści z Polski i zagranicy. Współorganizator licznych działań ulicznych. W 2016 roku, jako reżyser i aktor, wspólnie z pianistą Michałem Wróblewskim zrealizował spektakl *Halooo! Chopin*. Od 2015 roku – jako aktor i instruktor – regularnie współpracuje z CEA – Filharmonią Gorzowską, przy realizacji projektów edukacyjnych oraz wydarzeń muzycznych adresowanych do dzieci i młodzieży, grając m.in. w musicalach *Ali-cja w Krainie Czarów* (Biały Królik) oraz *Pinokio* (Majster Wisienka – narrator).

MICHAŁ GRABOWSKI

Kompozytor, pianista, pedagog. Absolwent Poznańskiej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej II st. im. M. Karłowicza (dawniej Państwowe Liceum Muzyczne) w klasie fortepianu i Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu, na kierunku kompozycja i teoria

muzyki. Autor utworów kameralnych, solowych, chóralnych i orkiestrowych, aranżer muzyki klasycznej i rozrywkowej. Występuje z wieloma solistami i zespołami jako pianista. Na scenie często improwizuje, dokonując tym samym nowych opracowań znanych kompozycji. Prowadził również wiele koncertów, uroczystości i innych wydarzeń artystycznych. Z zamiłowania pedagog. Nauczyciel teorii muzyki i akompaniator w Państwowej Szkole Muzycznej I st. w Myśliborzu oraz Szkole Muzycznej I i II st. w Gorzowie Wlkp. W 2010 roku nakładem wydawnictwa Contra ukazały się jego pierwsze publikacje dla średnich szkół muzycznych: podręcznik i ćwiczenia *Z harmonią na Ty, czyli o rzeczach muzycznie trudnych na wesoło*, następnie zbiór utworów na flet i fortepian *Czarujący flet, czyli opowieści dziwnej treści*. Współpracuje m.in. z CEA – Filharmonią Gorzowską, szczecińskim chórem Hejnał i prof. Bogną Thomas-Miklas, festiwalom Sierakowska Wiosna Klasyków, Gorzowską Orkiestrą Kameralną. Członek Gorzowskiego Towarzystwa Muzycznego im. H. Wieniawskiego.

Wydawca:

CEA – Filharmonia Gorzowska
ul. Dziewięciu Muz 10
66-400 Gorzów Wlkp.
T: +48 95 73 92 700
E: sekretariat@filharmoniagorzowska.pl
Kasa biletowa:
wtorek – piątek, 12:00-17:00
oraz godzinę przed koncertem
bilety on-line: www.bilety24.pl
www.filharmoniagorzowska.pl

Realizacja:

Dział Administracyjno-Finansowy: Aleksandra Pakuła (główna księgową),

Jolanta Ługowska, Patrycja Skrzypek, Agnieszka Trzeciak, Ewa Woźniak

Dział Marketingu i Pozyskiwania Funduszy Zewnętrznych: Joanna Pisarewicz,
Katarzyna Chorążyczewska, Agata Rożewska-Czechowicz, Monika Szumińska

Dział Organizacji Pracy Artystycznej: Małgorzata Szwajlik, Anna Buszkiewicz,
Iwona Goździk, Bartłomiej Krawczykowski, Renata Ochwat, Katarzyna Pater

Dział Techniczno-Gospodarczy: Adriana Chodarczewicz, Krzysztof Hillenberg,
Krystyna Chmielewska, Wojtek Karpowicz, Janusz Lisowski, Dariusz Pakulski,
Katarzyna Piławska

Bibliotekarz Orkiestry: Katarzyna Winkiewicz

Inspektor Orkiestry: Aleksander Lasek

oraz

Piotr Adamowicz (Alchemia Obrazu) – oprawa multimedialna, Jacek Dreczka – zapo-
wiedzi koncertów, Krzysztof Grygiel – dokumentacja zdjęciowa, Lech Skibiński – przy-
gotowanie organów w Katedrze, Rafał Szafranski (Roy Sound) – realizacja oświetlenia,
Zbigniew Wajdzik – strojenie fortepianów

Opracowanie i redakcja:

Małgorzata Szwajlik

Opracowanie graficzne i skład:

Monika Szalczyńska

Korekta:

Olga Kromuszczyńska

Noty biograficzne wykonawców na podstawie dostarczonych materiałów

Autorzy not programowych:

Maciej Małecki (M. Małecki / *Walc koncertowy* na orkiestrę)

Leszek Polony (J.K. Pawluśkiewicz / *Harfy Papuszy*)

Marek Żebrowski (H. Wars / *Koncert fortepianowy*)

Autorzy zdjęć:

Daniel Adamski, Bart Barczyk, Stefan Curta, Jerzy Ficowski, Bogusław Fryszkowski,
Łukasz Gawroński, Małgorzata Gmys, Krzysztof Grygiel, Magdalena Kasperczak,
Alicja Królikowska / Fotografia, Jakub Laszek, Maciej Lipiński, Mariusz Makowski /
Archiwum PWM, Phil Meheux, Ewa Modestowicz, Michał Mutor,
Jarosław Naliwajko, Radek Nowacki, Barbara Piotrowska, Michał Popiel-Machnicki,
Sławomir Sajkowski, Ksenia Shaushyshvili, Marcin Oliva Soto, Sandra Sygur, Studio 22

ISBN: 978-83-935544-7-8

© Copyright by: CEA – Filharmonia Gorzowska 2017

Druk:

Sonar Sp. z o.o.
ul. Kostrzyńska 89
66-400 Gorzów Wlkp.

PATRONI MEDIALNI:

WSPÓŁPRACA REDAKCYJNA:

PATRONI HONOROWI:

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Patronat Honorowy Marszałek
Województwa Lubuskiego
Elżbiety Anny Połak

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Gorzowa Wlkp.
Jacka Wójcickiego

PARTNERZY:

POLSKIE
WYDAWNICTWO
MUZYCZNE

Wyższa
Szkoła
Biznesu
w Gorzowie
Wielkopolskim

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

POLSKA MUZYKA W NAJL POLISH MUSIC - SIM

STANISŁAW MONIUSZKO

KAROL SZYMANOWSKI

GRAŻYNA BACEWICZ

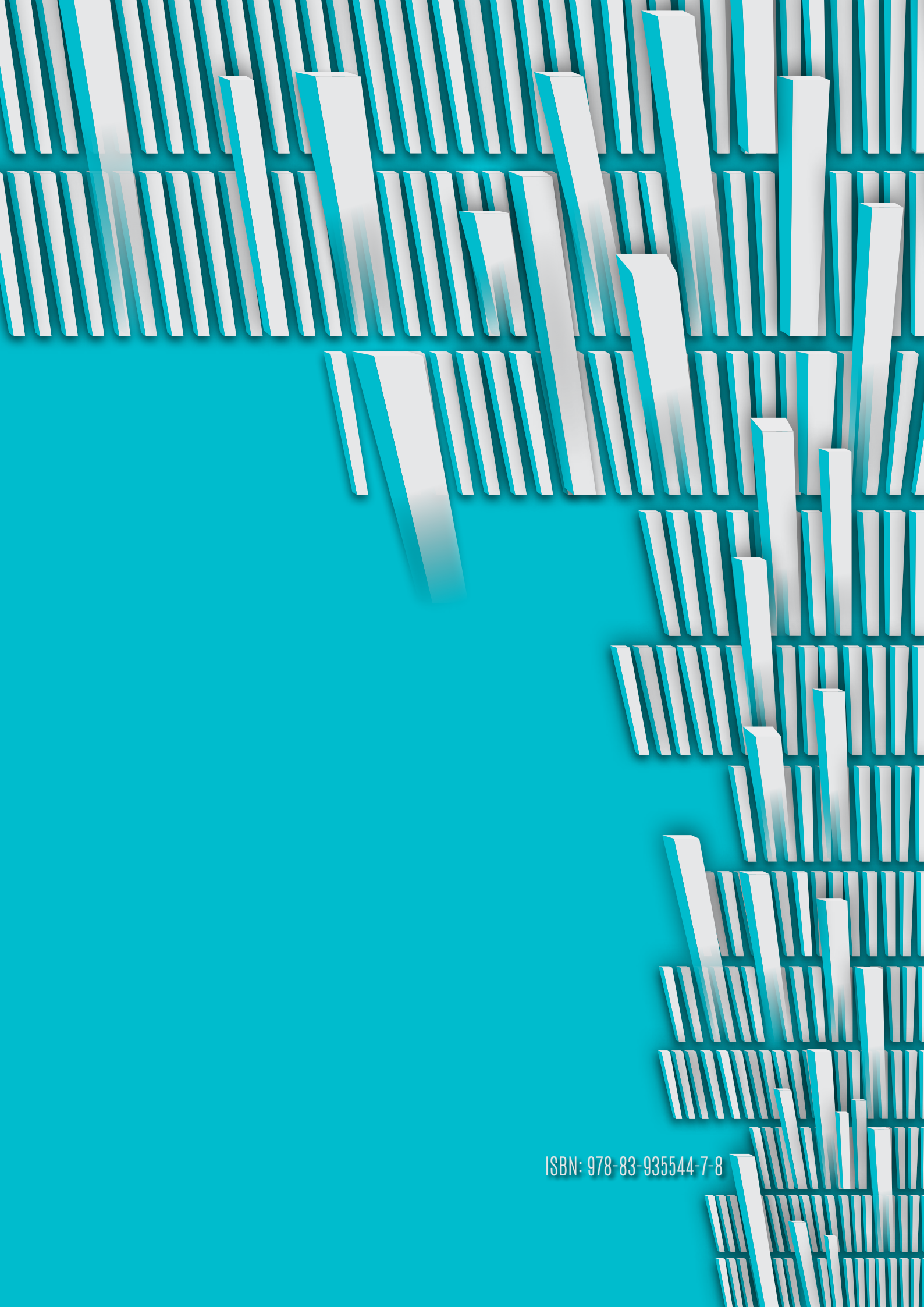

HENRYK MIKOŁAJ GÓRCKI

Polskie Wydawnictwo Muzyczne

al. Krasińskiego 11a · 31-111 Kraków

www.pwm.com.pl | www.zinfonia.com

ISBN: 978-83-935544-7-8